

GÖTA HOVRÄTT
Avdelning 2
Rotel 23

DOM
2024-02-21
Jönköping

Mål nr
B 4907-23

Sid 1 (21)

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Örebro tingsrätts dom den 13 december 2023 i mål nr B 5523-23, se bilaga A

PARTER (antal tilltalade 1)

Motpart (Åklagare)

Vice chefsåklagare Jenny Karlsson
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Skövde

Klagande och motpart (Målsägande)

1. Ida Eklund

2. Julia Puhakka

Ombud och målsägandebiträde för 1 och 2: Advokat Elvy Wicklund
Advokatfirman KvinnoJuristen AB
Östra Bangatan 26
703 61 Örebro

Klagande och motpart (Tilltalad)

Carl Eric HENRIK Martengård, 19970831-7855
Frihetsberövande: Häktad
Långbrogatan 25 A Lgh 1002
703 80 Örebro

Ombud och offentlig försvarare: Advokat Soren Abbaszadeh
XIT Advokatbyrå AB
Olaigatan 8A
703 61 Örebro

SAKEN

Våldtäkt m.m.

Hovrättens domslut, se nästa sida.

Dok.Id 456738

Postadress
Box 2223
550 02 Jönköping

Besöksadress
Hamngatan 11

Telefon
036-15 69 00
E-post: gota.hovratt@dom.se
www.gotahovratt.se

Telefax

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00–16:00

HOVRÄTTENS DOMSLUT

Hovrätten ändrar tingsrättens domslut på så sätt att domslutet under nedan angivna rubriker i stället ska ha följande lydelse.

Brott som Henrik Martengård döms för

- Misshandel, 2023-10-24, enligt 3 kap 5 § brottsbalken (åtalpunkterna 5.1 d och 6.1)
- Olaga frihetsberövande, 2018-03-22, enligt 4 kap 2 § 1 st brottsbalken (åtalpunkten 1.1 a)
- Grov kvinnofridskränkning, 2019-10-20 – 2020-09-30, enligt 4 kap 4 a § 2 st brottsbalken i lydelsen före den 1 januari 2022 (åtalpunkten 1.1 c, d, e, f och g)
- Ofredande 2023-10-06 – 2023-10-07, enligt 4 kap 7 § brottsbalken (åtalpunkten 5.1 b)
- Våldtäkt, 2023-10-05, enligt 6 kap 1 § 1 st 1 men brottsbalken (åtalpunkten 2.1)
- Våldtäkt, 2023-10-06 – 2023-10-07, enligt 6 kap 1 § 1 st 1 men brottsbalken (åtalpunkten 3.1)
- Egenmäktigt förfarande, 2023-10-01 – 2023-10-26, enligt 8 kap 8 § 1 st 2 men brottsbalken (åtalpunkten 7.1)
- Egenmäktigt förfarande, 2023-10-24, enligt 8 kap 8 § 1 st 1 men brottsbalken (åtalpunkten 6.1)

Åtal som Henrik Martengård frikänns från

- Misshandel, 2019-09-01 – 2019-09-30, enligt 3 kap 5 § brottsbalken (åtalpunkten 1.1 b)
- Misshandel, 2023-10-10 – 2023-10-11, enligt 3 kap 5 § brottsbalken (åtalpunkten 5.1 c)
- Dataintrång, 2023-09-14 – 2023-10-26, enligt 4 kap 9 c § 1 st brottsbalken (åtalpunkten 5.1 a)
- Försök till våldtäkt, 2023-10-24, enligt 6 kap 1 § 1 st 1 men och 4 men 1 p och 15 § 1 st samt 23 kap 1 § brottsbalken (åtalpunkten 4.1)

Påföljd

Fängelse 4 år 3 månader.

Hovrätten har vid påföljdsbestämningen beaktat 29 kap 7 § 1 st 1 men brottsbalken.

Skadestånd

1. Henrik Martengård ska betala skadestånd till Julia Puhakka med 265 000 kr.
Av beloppet avser 250 000 kr kränkningsersättning samt 15 000 kr ersättning för sveda och värk. Henrik Martengård ska också betala ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från den 7 oktober 2023 till dess betalning sker.
2. Henrik Martengård ska betala skadestånd till Ida Eklund med 60 000 kr.
Beloppet avser kränkningsersättning. Henrik Martengård ska också betala ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 30 september 2020 till dess betalning sker.

I övrigt gäller tingsrättens domslut.

Henrik Martengård ska vara fortsatt häktad tills fängelsestraffet får verkställas.

Det som tingsrätten har beslutat om sekretess ska fortfarande gälla, med det undantaget att sekretessbestämmelsen i 35 kap. 12 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) inte längre ska vara tillämplig på uppgifterna om Julia Puhakkas identitet. Hovrätten beslutar att samma sekretessbestämmelse även i fortsättningen ska vara tillämplig på de uppgifter om Julia Puhakkas personliga förhållanden, vilka har lagts fram vid den del av hovrättens huvudförhandling som har hållits inom stängda dörrar.

Soren Abbaszadeh får ersättning av staten med 88 304 kr. Av beloppet avser 45 930 kr arbete, 20 363 kr tidsspillan, 4 350 kr utlägg och 17 661 kr mervärdesskatt.

Elvy Wicklund får ersättning av staten med – rätt räknat – 29 021 kr. Av beloppet avser 20 056 kr arbete, 2 800 kr tidsspillan, 361 kr utlägg och 5 804 kr mervärdesskatt.

Staten ska stå för kostnaden i hovrätten för försvararen och målsägandebiträdet.

YRKANDEN M.M. I HOVRÄTTEN

Henrik Martengård har yrkat att hovrätten ska frikänna honom eller, i annat fall, lindra straffet. Han har även yrkat att hovrätten ska bestämma att han inte ska vara skyldig att betala något skadestånd till Ida Eklund och Julia Puhakka eller, i andra hand, att hovrätten ska sänka skadestånden.

Ida Eklund och Julia Puhakka har yrkat att hovrätten fullt ut ska bifalla den respektive skadeståndstalan som de förde vid tingsrätten, med den skillnaden att Julia Puhakka i hovrätten inte har begärt ersättning för kränkning gällande åtalpunkterna 4.1 och 6.1. Om hovrätten inte skulle bedöma gärningarna i åtalpunkten 5.1 som grov kvinnofrids-kränkning har Julia Puhakka yrkat ersättning för kränkning med 10 000 kr gällande åtalpunkten 5.1 b (ofredande), 25 000 kr gällande åtalpunkten 5.1 c (misshandel) och 25 000 kr gällande åtalpunkten 5.1 d (misshandel), jämte ränta enligt 6 § räntelagen från dagen för varje brottslig gärning till dess betalning sker.

Parterna har motsatt sig att tingsrättens dom ändras på det sätt som respektive motpart har yrkat.

Åklagaren har justerat åtalet genom att

- utvidga brottstiden till den 6 – 7 oktober 2023 gällande åtalpunkten 5.1 b (ofredande),
- utvidga brottstiden till den 14 september – 26 oktober 2023 gällande åtalpunkten 5.1 (grov kvinnofridskränkning),
- tillägga (gjorda tillägg anges i kursiv stil): ”[...] knuffat henne *in i kylskåpet* och bitit henne hårt i näsan [...]” gällande åtalpunkten 6.1 (grovt egenmäktigt förfarande), samt
- tillägga: ”Henrik Martengård har olovligen *vid ett eller flera tillfällen* dels tillgripit [...]” gällande åtalpunkten 7.1 (egenmäktigt förfarande).

Åklagaren har vidhållit de andrahandsyrkanden som framställdes i tingsrätten.

Åklagaren har när det gäller gärningen den 24 oktober 2023 (åtalpunkterna 4.1, 5.1 d och 6.1), godtagit tingsrättens bedömning att det inte är bevisat att Henrik Martengård har försökt penetrera Julia Puhakka analt med en mobiltelefon.

UTREDNINGEN I HOVRÄTTEN

Hovrätten har tagit del av samma bevisning som tingsrätten. Förhören vid tingsrätten har spelats upp med ljud och bild respektive, när det gäller förhöret med Martin Johansson, endast ljud.

HOVRÄTTENS DOMSKÄL

Hovrättens värdering av Ida Eklunds och Julia Puhakkas uppgifter

Åklagarens huvudsakliga bevisning under varje åtalpunkt utgörs av Ida Eklunds respektive Julia Puhakkas berättelse. Som tingsrätten har konstaterat blir värderingen av deras uppgifter av central betydelse för bedömningen av åtalet.

Hovrätten har beaktat de invändningar som Henrik Martengård har fört fram i fråga om värderingen av Ida Eklunds och Julia Puhakkas uppgifter och den övriga bevisningen. Utöver de invändningar som har behandlats av tingsrätten – vilka hovrätten delar tingsrättens bedömning av – har han bland annat uppgett att Ida Eklund och Julia Puhakka har haft motiv för att ljuga om händelserna; t.ex. för ekonomisk vinnings skull eller av hämnd. Hovrätten anser dock att det inte har framkommit något konkret som ger anledning att tro att målsägandena har ljugit om vad som hänt för att få Henrik Martengård oskyldigt dömd för brott.

Var och en av Ida Eklund och Julia Puhakka har lämnat en sammanhängande och relativt detaljerad redogörelse för vad som har hänt. Deras respektive berättelse har varit nyanserad och det har framstått som att såväl Ida Eklund som Julia Puhakka har varit mån om att inte överdriva. Genomgående har deras respektive berättelse om de enskilda händelserna satts i sådant sammanhang att den framstår som logisk. Hovrätten ansluter sig till tingsrättens bedömning att båda är trovärdiga.

När det gäller tillförlitligheten av de uppgifter som Ida Eklund respektive Julia Puhakka har lämnat bör understrykas att gärningar som tillsammans utgör en grov kvinnofridskränkning ofta är likartade och återkommande under en lång tid. Det innebär att det många gånger är svårt för målsäganden att hålla isär olika händelser och att i detalj beskriva dem samt precisera när och var händelserna har inträffat. Så har till viss del varit fallet för både Ida Eklund och Julia Puhakka, inte minst efter motfrågor från försvararen. Även om sådana brister i målsägandens berättelse således kan framstå som förklarliga medför denna omständighet inte att de krav som måste ställas på bevisningen i brottmål kan eftersättas. Detta måste alltså beaktas vid värderingen av deras uppgifter i varje enskild åtalpunkt och kan ställa särskilda krav på stödbevisningen.

Även med beaktande av det nyss sagda, delar hovrätten tingsrättens bedömning att Ida Eklunds och Julia Puhakkas uppgifter generellt framstår som tillförlitliga eftersom deras uppgifter i stora delar får stöd av den övriga bevisning som åklagaren lagt fram. Hovrätten måste dock, åtalpunkt för åtalpunkt, närmare pröva tillförlitligheten i uppgifterna mot bakgrund av den stödbevisning som finns för varje gärning.

Med det som nu har sagts som utgångspunkt övergår hovrätten i det följande till att bedöma de enskilda åtalpunkterna och rubriceringen av dessa. Åtalpunkten 1.1 avser gärningar där Ida Eklund är målsägande och åtalpunkterna 2.1, 3.1, 5.1, 6.1 och 7.1 gärningar där Julia Puhakka är målsägande.

De åtalade gärningarna mot Ida Eklund i åtalpunkten 1.1

Gärningen den 22 mars 2018 – Åtalpunkten 1.1 a (olaga frihetsberövande)

Ida Eklund har berättat om händelsen i enlighet med gärningsbeskrivningen. Hon har lämnat en rimlig förklaring till varför hon i anslutning till det inträffade uppgav att hon hade ramlat i en trappa.

Hennes berättelse får starkt stöd av Emilia Jellgrens uppgifter, som har berättat att hon såg Ida Eklund sitta i lägenhetsfönstret och därefter gråtande på marken nedanför. Hon

har också berättat att Ida Eklund i telefonsamtal med, vad hon förstod var, dennes pojkvän uppgett att hon hade hoppat.

Även den skriftliga bevisningen i form av bland annat utskrift av SOS-samtal från Emilia Jellgren, journalanteckningar och fotografier på Ida Eklunds skador ger stöd för hennes uppgifter. Det gäller även med beaktande av att det av rättsintyget ensamt inte går att dra någon säker slutsats om skadornas uppkomst.

I likhet med tingsrätten bedömer hovrätten att Ida Eklunds uppgifter får sådant stöd av övrig utredning att det är bevisat att Henrik Martengård har gjort sig skyldig till den påstådda gärningen. Det som Henrik Martengård har uppgett kring händelsen sänker inte värdet av åklagarens bevisning. Hans invändning om att lägenheten saknade nycklar till innerdörrarna och att, så som han får förstås, ett olaga frihetsberövande därför inte var praktiskt möjligt att genomföra, är motbevisad. Som tingsrätten har funnit ska gärningen rubriceras som olaga frihetsberövande. Hovrätten återkommer nedan till rubriceringsfrågor kopplat till åtalet för grov kvinnofridskränkning.

Gärningen den 1–30 september 2019 – Åtalspunkten 1.1 b (misshandel)

Den åtalade gärningen är preciserad till tidsperioden 1–30 september 2019. Ida Eklund har uppgett att hon med anledning av den tid som gått sedan händelserna generellt kan behöva stöd av till exempel ett daterat foto eller annat underlag för att med säkerhet kunna säga vid vilken tidpunkt en händelse skett. Den stödbevisning som har åberopats för åtalspunkten 1.1 b ger ingen ledning om när i tiden gärningen ska ha skett. Det åberopade fotografiet saknar datummärkning och det har inte på annat sätt framkommit när det ska ha tagits. Utifrån den osäkerhet som Ida Eklund gett uttryck för, finns det så stor oklarhet om när den påstådda gärningen har ägt rum att Henrik Martengård redan av den anledningen ska frikännas från åtalet i den punkten.

Gärningen den 20–29 oktober 2019 – Åtalspunkten 1.1 c (misshandel)

Ida Eklund har berättat om händelsen i enlighet med gärningsbeskrivningen. Hennes berättelse stöds av det fotografi som hon själv har tagit på sitt ansikte, av vilket framgår en tydlig blånad i underläppen. Fotografiet är daterat den 29 oktober 2019 och ger därmed stöd för att händelsen inträffade under den period som åklagaren påstått.

Med beaktande av att Ida Eklund själv har dokumenterat sin skada i anslutning till händelsen, försvagas bevisvärdet av hennes uppgifter inte av att hon har berättat om händelsen i polisförhör först långt senare.

Henrik Martengård har förnekat att han har bitit henne och invänt att hon kan ha fått skadan i samband med att hon har utövat brottning. Det saknas dock anledning att tro att Ida Eklund har misstagit sig i denna eller någon annan avgörande del. Hovrätten bedömer sammantaget att det genom åklagarens bevisning är bevisat att Ida Eklund har fått skadan av att Henrik Martengård bitit henne på det sätt och vid det tillfälle som åklagaren har påstått.

Ida Eklund har uppgett att Henrik Martengård inte reagerade när hon sa till honom att bitandet gjorde ont och att hon tidigare hade sagt till honom att sluta bita henne i läppen vid sex. Mot bakgrund av detta måste Henrik Martengård ha insett att hans handlande gjorde ont och att Ida Eklund inte samtyckte till det. Så som tingsrätten har funnit har han därmed gjort sig skyldig till misshandel.

Gärningen den 14 februari 2020 – Åtalspunkten 1.1 d (misshandel)

Eftersom händelsen under denna åtalspunkt inträffade på alla hjärtans dag har Ida Eklund varit säker på datumet. Hon har berättat om händelsen i enlighet med gärningsbeskrivningen, med undantag för att hon inte har berättat om slag på låren vid detta tillfälle. Hon har inte heller lämnat några detaljer om vilka skador hon fick vid just detta tillfälle, men däremot redogjort för den kraftiga smärta och de skador som hon brukade få när Henrik Martengård utdelade slag mot henne med ett metallskohorn. Därutöver har åklagaren åberopat ett fotografi som Ida Eklund har berättat inte är från det specifika tillfället, men som visar de märken på huden som hon brukade få av slag med ett sådant skohorn.

Utifrån vad Ida Eklund har berättat och den övriga utredningen ansluter sig hovrätten till tingsrättens bedömning att det är ställt utom rimligt tvivel att Henrik Martengård vid angivet tillfälle uppsåtligen utdelade flera slag med ett metallskohorn som träffade Ida Eklund på ryggen, rumpan och ena armen och att detta ledde till smärta, rodnader och blånader. Till skillnad mot vad tingsrätten funnit, bedömer hovrätten dock att det

inte är bevisat att Henrik Martengård därutöver slog henne på låren. Gärningen ska bedömas som misshandel.

Gärningarna den 7 – 8 juni 2020 – Åtalspunkten 1.1 e (misshandel och skadegörelse)

Ida Eklund har berättat om händelsen i huvudsak enligt åtalet. Hennes berättelse får starkt stöd av den återopade chattkonversationen mellan henne och Henrik Martengård den 8 juni 2020. Enligt Ida Eklund skedde chattkonversationen i nära anslutning till händelsen. Av konversationen framgår hur hon då beskrev sina skador för Henrik Martengård, skickade bilder som hon tagit på skadorna och anklagade honom för att tagit sönder hennes telefon. Hovrätten konstaterar att hon vid förhöret i tingsrätten – efter fråga från försvararen – blev osäker på om det var vid detta tillfälle som skadegörelsen av telefonen skedde, men att hon därefter med hänvisning till chattkonversationen framstod som säker på att det var så.

När det gäller Henrik Martengårds invändning om att Ida Eklund inte kan ha haft bilderna i den lånetelefon som hon tillfälligt använde, har hovrätten uppfattat Ida Eklund som att bilderna togs under tiden som konversationen pågick, dvs. med användande av lånetelefonen. Inte heller av någon annan anledning finns det skäl att ifrågasätta att bilderna på Ida Eklunds skador är från det aktuella tillfället.

Vidare har Ida Eklund lämnat en rimlig förklaring till varför hon i konversationen uppgav att hon hade sprungit in i en pinne, nämligen att detta var ett svar på Henrik Martengårds uttalande om att han skulle bli tvungen att göra sig av med mobiltelefonen på grund av konversationens innehåll.

Till stöd för åtalet i denna åtalspunkt har åklagaren även återopat ett fotografi som utvisar märken på Ida Eklunds hals. Fotografiet saknar dock tydlig koppling till den aktuella åtalspunkten och ger därmed inget stöd för åtalet.

Vid en samlad bedömning finner hovrätten, i likhet med tingsrätten, att det genom åklagarens bevisning är ställt utom rimligt tvivel att Henrik Martengård i stort sett har agerat på det sätt som åklagaren har angett i gärningsbeskrivningen. Till skillnad mot tingsrätten anser hovrätten dock, med hänsyn till de uppgifter som Ida Eklund lämnat,

att det varken är bevisat att slaget mot målsägandens överkropp och hals skedde med knuten hand eller att Ida Eklund då låg ner på golvet. Det är inte heller bevisat att hon fick svullnader och blånader av misshandeln. Gärningarna ska bedömas som misshandel och skadegörelse.

Gärningen den 20–22 september 2020 – Åtalspunkten 1.1 f (misshandel)

Ida Eklund har berättat om händelsen i huvudsak i enlighet med gärningsbeskrivningen. Hennes berättelse stöds av de fotografier som hon har tagit av sitt ansikte den 27 och 29 september samt den 6 oktober 2020. Av fotografierna framgår svullnad och ett tydligt blåmärke vid ena ögat. Genom fotografierna och Ida Eklunds uppgifter om att händelsen ägde rum en söndag, är det utrett att gärningen har skett inom den period som åklagaren har angett.

Hennes berättelse får även stöd av det som systemen Johanna Eklund och dåvarande chefen Andrea Jansson har berättat om skadan vid ögat. Ida Eklund har berättat att hon i anslutning till händelsen ljög för dem om anledningen till skadan. Av Johanna Eklunds uppgifter och den åberopade chattkonversationen mellan systrarna Eklund är det tydligt att Johanna Eklund inte trodde på sin systers förklaring.

När det gäller effekten av Henrik Martengårds slag med ett metallskohorn har Ida Eklund inte berättat några detaljer om skadorna vid detta tillfälle. Hovrätten gör i denna del sin bedömning på samma sätt som beträffande åtalspunkten 1.1 d, dvs. att det genom hennes allmänna uppgifter om följder och åberopat fotografi är utrett att hans handlande i denna del lett till smärta, rodnader och blånader.

Hovrätten ansluter sig till tingsrättens bedömning att det genom åklagarens bevisning är utrett att Henrik Martengård har gjort sig skyldig till gärningen på det sätt som åklagaren har påstått, dock inte att slaget över ögat var med knuten hand. Gärningen ska bedömas som misshandel.

*Gärningarna under perioden november 2019 – 30 september 2020 –
Åtalspunkten 1.1 g (misshandel)*

Ida Eklund har berättat i enlighet med gärningsbeskrivningen. Som stöd för hennes uppgifter har åklagaren åberopat det fotografi som enligt Ida Eklund visar de märken som hon brukade få av slag med ett metallskohorn. Det saknas anledning att ifrågasätta Ida Eklunds uppgifter eller tro att hon har misstagit sig i någon avgörande del. Denna slutsats kan dras mot bakgrund av de detaljer som hon har lämnat om vilka konsekvenser som Henrik Martengårds agerande fick med avseende på det använda skohornet samt hennes allmänna trovärdighet och den bedömning som gjorts av hennes tillförlitlighet när det gäller övriga åtalade gärningar. Sammantaget bedömer hovrätten, i likhet med tingsrätten, att bevisningen även i denna del är tillräcklig för att det ska anses utrett att Henrik Martengård har gjort sig skyldig till det som åklagaren har påstått.

Rubriceringen av brottsligheten under åtalspunkten 1.1

För att de gärningar som hovrätten har funnit bevisade ska bedömas som grov kvinnofridskränkning krävs, förutom att handlingarna har riktats mot en nuvarande eller tidigare maka eller sambo, att var och en av gärningarna har utgjort ett led i en upprepad kränkning av målsägandens integritet och att gärningarna varit ägnade att allvarligt skada dennas självkänsla. För att en upprepad kränkning ska föreligga måste det vara fråga om flera gärningar och dessa måste ha ett tidsmässigt samband. Ju allvarligare en gärning är, desto färre gärningar bör det krävas för att kränkningen ska anses som upprepad. (Se prop. 1997/98:55 s. 133 f.)

Hovrätten har funnit att Henrik Martengård har gjort sig skyldig till olaga frihetsberövande, skadegörelse och åtminstone fem fall av misshandel, varvid det noteras att åtalspunkten 1.1 g omfattar misshandel vid ett flertal tillfällen. Det olaga frihetsberövandet inträffade den 22 mars 2018 och övriga gärningar under perioden 20 oktober 2019 till 30 september 2020. Tidsrymden mellan det första gärningstillfället och det nästföljande tillfället är alltså drygt ett och ett halvt år. Den tidsrymden är för lång för att den första gärningen ska bedömas ha utgjort ett led i en upprepad kränkning. Henrik Martengård ska därför dömas för den enskilda gärningen, som alltså ska rubriceras som olaga frihetsberövande.

Såvitt avser övriga händelser innebär antalet gärningar, deras allvar och tidssambandet mellan dem att det har varit fråga om upprepade kränkningar på det sätt som krävs för att bestämmelsen om grov kvinnofridskränkning ska vara tillämplig. Det råder ingen tvekan om att gärningarna har varit ägnade att allvarligt skada Ida Eklunds självkänsla. Under den period som nu är aktuell är det klarlagt att Henrik Martengård och Ida Eklund har bott tillsammans under äktenskapsliknande förhållanden. Det finns därmed förutsättningar att döma för grov kvinnofridskränkning.

På grund av det som nu har sagts ska gärningarna i åtalspunkterna 1.1 c–g rubriceras som grov kvinnofridskränkning. Henrik Martengård ska alltså dömas för det brottet. Brottstiden ska bestämmas till den 20 oktober 2019 till den 30 september 2020.

De åtalade gärningarna mot Julia Puhakka i åtalspunkterna 2.1, 3.1, 5.1 – 7.1

Gärningen den 5 oktober 2023 – Åtalspunkten 2.1 (våldtäkt)

Julia Puhakka har berättat i huvudsak enligt åtalet. Vidare är det utrett att hon samma kväll som händelsen ringde och berättade för Nadja Korsén att hon hade blivit våldtagen av Henrik Martengård. Av Nadja Korséns uppgifter har framkommit att Julia Puhakka berättade att han hade genomfört samlaget mot hennes vilja och trots att hon hade sagt nej. Det har också framkommit att Julia Puhakka var ledsen och upprörd under samtalet samt att hon var rädd för vad som skulle hända om hon skulle lämna honom. Nadja Korsén har berättat att samtalet, som skedde en torsdagskväll, är bakgrunden till den återopade sms-konversationen mellan Julia Puhakka och Nadja Korsén den 7 till 13 oktober 2023. Av konversationen är det tydligt att något hade hänt Julia Puhakka och att Nadja Korsén var orolig för hennes situation.

Utöver vad som framgår av konversationen har Nadja Korsén berättat att de dagen efter telefonsamtalet på torsdagskvällen – alltså på fredagen – på nytt pratade och att hon då fick en bild på en ledsen Julia Puhakka med ”utkletat” smink. Efter att Nadja Korsén åkt till Örebro några dagar senare förklarade Julia Puhakka vad som hade hänt i anslutning till den bilden, bland annat att Henrik Martengård hade spottat henne i ansiktet (jfr åtalspunkten 5.1 b). Det har också framkommit att Nadja Korsén berättade

för Julia Puhakkas mamma, Helena Puhakka, om vad som hänt och att de gjorde en polisanmälan den 9 oktober 2023.

Det som Nadja Korsén har berättat ger starkt stöd åt Julia Puhakkas uppgifter. Genom deras uppgifter och övrig utredning är tidpunkten för gärningen i åtalspunkten 2.1 bevisad, dvs. den 5 oktober 2023.

Vidare är det utrett att Julia Puhakka i närtid efter händelsen berättade för Viktor Österberg att Henrik Martengård hade våldtagit henne. Av Viktor Österbergs uppgifter har framkommit att hon var ledsen och förtvivlad samt att hon inte visste om hon skulle polisanmäla saken. Det har också framkommit att hon visade honom ett stort blåmärke på sidan av magen som enligt Julia Puhakkas uppgifter kom från denna händelse eller händelsen i åtalspunkten 3.1. Viktor Österbergs uppgifter ger således stöd för åtalet.

Utöver detta ger det åberopade fotografiet och rättsintyget visst stöd för åtalet. Julia Puhakka har berättat att fotografiet, daterat den 13 oktober 2023, visar de blåmärken som hon fick på låret vid något av tillfällena under åtalspunkterna 2.1 och 3.1. Enligt rättsintyget är skadebilden förenlig med det förlopp som Julia Puhakka beskrivit, nämligen att hon hållits fast. Hovrätten konstaterar dock att det utifrån uttalandet i rättsintyget om skadornas ålder finns viss osäkerhet om de kan ha uppkommit vid de tillfällen som Julia Puhakka påstått. Detta påverkar bevisvärdet av fotografiet och rättsintyget.

Även med beaktande av det nyss sagda bedömer hovrätten att den bevisning som åklagaren lagt fram sammantaget ger ett mycket starkt stöd åt det som Julia Puhakka berättat. Hovrätten har redan tidigare beskrivit att hennes uppgifter är både trovärdiga och tillförlitliga. Julia Puhakkas berättelse kan därför läggas till grund för bedömningen av åtalet. Genom hennes uppgifter är det bevisat att Henrik Martengård har gjort sig skyldig till den åtalade gärningen. Utifrån Julia Puhakkas uppgifter är det uteslutet att Henrik Martengård hade fått uppfattningen att hon deltog frivilligt vid det nu aktuella tillfället. Han har därmed handlat med uppsåt. Henrik Martengårds invändning om att de brukade ha hårdhänt sex och att han haft rivsår på ryggen efter

sex med Julia Puhakka, medför inte att styrkan i åklagarens bevisning sänks. Åtalet om våldtäkt är alltså bevisat, dock med undantag för att det inte är utrett att Julia Puhakka vid detta tillfälle bad Henrik Martengård att sluta. Det är alltså utrett endast att hon med sitt kroppsspråk och genom att säga nej uttryckte att hon inte ville delta. Så som tingsrätten har funnit ska Henrik Martengård dömas för våldtäkt.

Gärningarna den 6 – 7 oktober 2023 – Åtalspunkterna 3.1 (våldtäkt) och 5.1 b (ofredande)

Julia Puhakka har berättat att händelserna i åtalspunkterna 3.1 och 5.1 b skedde efter varandra samma kväll och natt. Hon har berättat att det var dagen efter händelsen i åtalspunkten 2.1.

Hon har redogjort för hur hon på väg hem blev spottad i ansiktet flera gånger av Henrik Martengård och att han kallade henne äcklig hora. Hennes uppgifter får stöd av Nadja Korséns uppgift om att Julia Puhakka berättade om denna händelse för henne på samma sätt endast några dagar därefter. Det saknas anledning att tro att Julia Puhakka har misstagit sig i någon avgörande del. Hovrätten bedömer att det därmed är bevisat att Henrik Martengård har agerat i enlighet med gärningsbeskrivningen, dock att han inte kallat henne smutsig. Det står klart att gärningen kunde förväntas kränka Julia Puhakkas frid på ett kännbart sätt. Som tingsrätten funnit har Henrik Martengård alltså gjort sig skyldig till *ofredande*.

Julia Puhakka har vidare berättat att när hon och Henrik Martengård därefter kom hem skedde det som framgår av åtalspunkten 3.1 (*våldtäkt*). Hon har berättat i huvudsak enligt åtalet. Det kan konstateras att hon har haft vissa svårigheter att särskilja denna händelse från det som hände dagen före (åtalspunkten 2.1). Av hennes uppgifter har det framkommit att sättet som gärningarna skedde på liknade varandra, till exempel hur Henrik Martengård höll fast henne medan han genomförde samlaget. Såvitt avser den nu aktuella händelsen har hon uttryckt osäkerhet kring om samlaget skedde analt, vaginalt eller på båda de sätten. Däremot har det inte framkommit någon osäkerhet i hennes uppgifter om vad som föregick samlaget, att hon uttryckte att hon inte ville delta och att han trots detta genomförde samlaget mot hennes vilja.

Julia Puhakkas uppgifter får även i denna del stöd av det som Nadja Korsén har berättat, särskilt att Julia Puhakka uppgett för henne att hon blivit våldtagen igen. Styrkan i stödet påverkas inte nämnvärt av att Nadja Korsén har uppfattat Julia Puhakka som att det kan ha rört sig om ytterligare våldtäktstillfällen än de två som åtalet omfattar.

Vidare har åklagaren som stöd för åtalet åberopat viss bevisning som hovrätten har redogjort för under åtalpunkten 2.1, bestående främst av Viktor Österbergs uppgifter samt fotografiet och rättsintyget.

Även med beaktande av de svårigheter som Julia Puhakka har haft att särskilja händelserna, bedömer hovrätten att det inte finns skäl att tro att Julia Puhakka har misstagit sig om de avgörande delarna i händelseförloppet som omfattas av åtalpunkten 3.1. Bedömningen görs mot bakgrund av hennes allmänna trovärdighet och den bedömning som gjorts av hennes tillförlitlighet när det gäller övriga åtalade gärningar. Hennes berättelse kan därför läggas till grund för bedömningen av åtalet. Genom hennes uppgifter är det bevisat att Henrik Martengård har gjort sig skyldig till den åtalade gärningen. Även i den här delen framgår det av Julia Puhakkas uppgifter att Henrik Martengård inte kan ha fått uppfattningen att Julia Puhakka deltog frivilligt. Han har därmed agerat med uppsåt. Det som Henrik Martengård har uppgett ändrar inte den bedömningen. Åtalet för våldtäkt är alltså bevisat, dock med undantag för att det inte är utrett att han tog hjälp av sin kroppstyngd så som åklagaren har påstått.

Gärningen den 14 september – 26 oktober 2023 – Åtalpunkten 5.1 a (dataintrång)

Julia Puhakka har lämnat knapphändiga uppgifter om den påstådda gärningen och har inte tillfrågats närmare om detaljerna kring den. Det har inte åberopats någon annan bevisning som med tillräcklig tydlighet visar vad Henrik Martengård ska ha vidtagit för åtgärder med Julia Puhakkas mobiltelefon. Till skillnad mot tingsrätten bedömer hovrätten att åklagaren inte har bevisat vare sig att Henrik Martengård har handlat på det sätt som åklagaren har påstått eller att han har haft uppsåt till gärningen. Henrik Martengård ska därför frikännas från åtalet i denna del.

Gärningen den 10–11 oktober 2023 – Åtalspunkten 5.1 c (misshandel)

Julia Puhakka har berättat om händelsen i huvudsak i enlighet med gärningsbeskrivningen. Någon bevisning som ger konkret stöd för hennes uppgifter i denna del finns emellertid inte. Hovrätten konstaterar särskilt att det saknas stödbevisning när det gäller tidpunkten för gärningen. Åklagaren har förklarat att tidpunkten har preciserats utifrån Julia Puhakkas uppgifter och att hon ska ha förhörts av polis strax efter den påstådda händelsen. Någon bevisning angående detta har dock inte presenterats. Åklagaren har därför inte bevisat att den påstådda gärningen har ägt rum vid angiven tidpunkt. Redan av den anledningen ska Henrik Martengård frikännas från åtalet i denna punkt.

Gärningarna den 24 oktober 2023 – Åtalspunkterna 5.1 d (misshandel) och 6.1 (grovt egenmäktigt förfarande)

Julia Puhakka har berättat om händelsen i huvudsak i enlighet med åtalet. Hennes berättelse får starkt stöd av det som Nanakoli Diana Ouro-Nimini, Ida Almstedt och Martin Johansson har uppgett, vilka samtliga träffade Julia Puhakka i nära anslutning till händelsen. De har redogjort för Julia Puhakkas sinnesstämning och att hon berättade för dem att Henrik Martengård hade misshandlat henne och tagit hennes mobiltelefon. Nanakoli Diana Ouro-Nimini och Martin Johansson har berättat om skador på Julia Puhakka, bestående av märken på armarna, halsen och näsan.

Julia Puhakkas berättelse stöds också av åberopad händelserapport, av vilken framgår att hon ringde efter polis direkt efter händelsen, samt de åberopade fotografierna av hennes skador och rättsintyget.

Sammantaget är stödbevisningen så stark att Julia Puhakkas berättelse kan läggas till grund för bedömningen. Det som Henrik Martengård har uppgett sänker inte värdet av åklagarens bevisning. Utifrån vad Julia Puhakka har berättat bedömer hovrätten att det är utrett att Henrik Martengård har agerat på följande sätt vid angivet tillfälle och att han haft uppsåt till det. Han har knuffat in Julia Puhakka i dörrkarmen. Därefter har han olovligen tillgripit hennes mobiltelefon. Han har dragit och tryckt upp hennes överkropp för att komma åt mobiltelefonen, vridit i hennes armar och fingrar, knuffat

henne in i kylskåpet och bitit henne hårt i näsan. Hans handlande har orsakat henne smärta, rodnader och blånader.

Det är visserligen även utrett att Henrik Martengård har kastat Julia Puhakkas mobiltelefon i ansiktet på henne. Julia Puhakkas uppgifter i denna del har dock varit så osäkra att det inte är bevisat att Henrik Martengård hade uppsåt till att träffa henne. Han har därför inte gjort sig skyldig till brott i den delen. Det som åklagaren i åtalet har påstått har hänt i övrigt har inte Julia Puhakka berättat om, varför det inte är bevisat att det har gått till på det sättet.

Det våld som Henrik Martengård har använt vid tillgreppet av mobiltelefonen har inte varit så allvarligt att gärningen av den anledningen ska rubriceras som grovt egenmäktigt förfarande. Inte heller i övrigt finns det sådana försvårande omständigheter kring gärningen att den kan anses som grovt brott. Henrik Martengård ska därför i stället dömas för egenmäktigt förfarande. Det våld som det är bevisat att Henrik Martengård har använt vid tillfället innebär att han även har gjort sig skyldig till misshandel. Hovrätten återkommer nedan till frågan om han ska dömas enskilt för den gärningen eller om den ska omfattas av den påstådda grova kvinnofridskränkningen.

Gärningen den 1–26 oktober 2023 – Åtalspunkten 7.1 (egenmäktigt förfarande)

Till skillnad mot tingsrätten bedömer hovrätten att åklagaren inte har bevisat att Henrik Martengård olovligen har tillgripit och använt Julia Puhakkas telefon. Hennes uppgifter i den delen är inte tillräckligt specifika avseende hur och när så skulle ha skett och det saknas stödbevisning om detta. Åklagaren har dock även gjort gällande att Henrik Martengård ska dömas för egenmäktigt förfarande eftersom han olovligen har ändrat koden på Julia Puhakkas mobiltelefon, vilket har rubbat hennes besittning till egendomen och därigenom vållat olägenhet för henne. Hovrätten gör följande bedömning.

Nadja Korsén har berättat hur Julia Puhakka vid ett tillfälle under den angivna tidsperioden inte kunde använda sin mobiltelefon för att betala med eftersom Henrik Martengård hade ändrat koden och vägrade att uppge den nya för henne. Genom Nadja Korséns och Julia Puhakkas uppgifter är det utrett att han olovligen har agerat på det

sättet. Det står klart att hans agerande medförde avsevärd svårighet för Julia Puhakka att disponera sin mobiltelefon på samma sätt som tidigare och att det vållade olägenhet för henne. Julia Puhakkas besittning till mobiltelefonen har därmed rubbats på ett sådant sätt att det finns förutsättningar för att döma Henrik Martengård för egenmäktigt förfarande. Det är klarlagt att han begick gärningen med uppsåt. Han ska därför dömas för det brottet. Det är dock inte bevisat att det skett vid fler än ett tillfälle.

Rubriceringen av brottsligheten under åtalpunkterna 5.1 och 6.1

Hovrätten har funnit att Henrik Martengård ska dömas endast för två av de gärningar som åklagaren har lagt till grund för påståendet om grov kvinnofridskränkning. Det rör sig om ett fall av misshandel den 24 oktober 2023 och ett fall av ofredande den 6 till 7 oktober 2023. Antalet gärningar är därmed inte tillräckligt för att de ska anses vara ett led i en upprepad kränkning på det sätt som förutsätts för grov kvinnofridskränkning. Henrik Martengård ska därför inte dömas för grov kvinnofridskränkning. Han ska i stället dömas för de enskilda brotten, dvs. misshandel och ofredande.

Påföljd

Med beaktande av den ändrade bedömning som hovrätten har gjort i vissa delar i fråga om de gärningar som Henrik Martengård har gjort sig skyldig till och hur dessa ska rubriceras, har den samlade brottsligheten ett straffvärde som är något lägre än det om fem år som tingsrätten har kommit fram till. Vidare ska i mildrande riktning vägas in dels att Henrik Martengård endast var 20 år vid tidpunkten för gärningen i åtalpunkten 1.1 a), dels att han har förlorat två anställningar på grund av brotten (29 kap. 5 § första stycket 6 brottsbalken). Därutöver ska i viss mån hänsyn tas till att det i förhållande till brottens art har gått ovanligt lång tid från det att brotten i åtalpunkten 1.1 begicks (29 kap. 5 § första stycket 3 brottsbalken). Men hänsyn till detta uppgår straffvärdet (det s.k. straffmättningsvärdet) till fängelse i fyra år och tre månader. På grund av det höga straffvärdet samt brottens art när det gäller grov kvinnofridskränkning, våldtäkt och misshandel, kan någon annan påföljd än ett fängelsestraff inte väljas. Henrik Martengård ska därför dömas till fängelse i fyra år och tre månader.

Skadestånd

Henrik Martengård döms nu för att ha gjort sig skyldig till brott mot Ida Eklund och Julia Puhakka. Han är därmed skyldig att ersätta den skada och kränkning som gärningarna har inneburit för dem.

Skälig kränkning ersättning till Ida Eklund uppgår till 60 000 kr med beaktande av den praxis som gällde vid tiden för de brott (olaga frihetsberövande och grov kvinnofrids-kränkning) som hon har utsatts för. Hon har även yrkat ersättning för sveda och värk. För sådan ersättning krävs att det presenteras bevisning för att hon har tillfogats fysiskt och/eller psykiskt lidande under en akut sjukdomstid. Om någon sjukskrivning inte har ägt rum, krävs det för ersättning att det har varit uppenbart att akut sjuktid förekommit och att besvären ur medicinsk synpunkt hade motiverat sjukskrivning. Ida Eklund har inte bevisat att så har varit fallet. Så som tingsrätten har funnit ska hon därför inte tilldömas någon ersättning för sveda och värk.

Julia Puhakka har begärt kränkning ersättning på grund av de brott (våldtäkt i två fall, ofredande och misshandel enligt åtalpunkten 5.1 d) som Henrik Martengård har begått mot henne. Brotten har inneburit en allvarlig kränkning av Julia Puhakkas personliga integritet. Detta gäller dock med undantag för det som hovrätten har funnit bevisat om Henrik Martengårds agerande enligt åtalpunkten 5.1 d. Han är därmed skyldig att betala kränkning ersättning till Julia Puhakka. Den samlade kränkning som hon har drabbats av genom brotten motsvarar skäliga 250 000 kr. Julia Puhakka har därutöver begärt skadestånd för sveda och värk med 15 000 kr. Inte heller hon har bevisat att hon har varit sjukskriven eller att hon till följd av brotten har varit akut sjuk på ett sätt som har motiverat sjukskrivning. Enligt praxis har hon dock på grund av att hon har utsatts för våldtäkt rätt till ersättning för sveda och värk med ett schablonbelopp om 15 000 kr. Henrik Martengård ska därför betala skadestånd för sveda och värk till Julia Puhakka med det belopp som hon har begärt.

Sammanfattningsvis ska alltså Henrik Martengård betala skadestånd till Ida Eklund med 60 000 kr och till Julia Puhakka med 265 000 kr, allt jämte ränta på det sätt som framgår av domslutet

Häktning

För våldtäkt är det inte föreskrivet lindrigare straff än fängelse i ett år och sex månader och det är inte uppenbart att det saknas risk för återfall i brott. Henrik Martengård ska därför vara fortsatt häktad i enlighet med det som framgår av domslutet.

Ersättning till försvararen

Soren Abbaszadeh har begärt ersättning för utfört arbete under 36 timmar. Hovrätten noterar att utredningen är densamma som i tingsrätten. Utifrån målets omfattning i hovrätten framstår den tid som Soren Abbaszadeh enligt sin arbetsredogörelse har lagt ner på förberedelser inför hovrättens huvudförhandling inte som fullt ut rimlig. Skälig tidsåtgång överstiger därför inte 30 timmars arbete. Begärd ersättningen i övrigt är skälig.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B

Överklagande senast den 20 mars 2024.

Hovrättsråden Charlotta Schelvander, Andréa Erliden och tf. hovrättsassessorn Mattias Sköld (referent) samt nämndemännen Annette Åkerman och Elin Tjelta Ragnar har dömt i målet.

Hovrätten är enig.

AVRÄKNINGSUNDERLAG finns i hovrättens akt.

PARTER OCH DOMSLUT

Henrik Martengård

Parter

Tilltalad

Carl Eric HENRIK Martengård, 19970831-7855
Långbrogatan 25 A Lgh 1002, 703 80 Örebro

Offentlig försvarare
Advokat Soren Abbaszadeh
XIT Advokatbyrå AB
Olaigatan 8A, 703 61 Örebro

Åklagare

Vice chefsåklagare Jenny Karlsson
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Skövde
Box 1058, 405 22 Göteborg

Målsägande

1. IDA Linnea Eklund

Målsägandebiträde
Advokat Elvy Wicklund
Advokatfirman KvinnoJuristen AB
Östra Bangatan 26, 703 61 Örebro

2. Sekretess NN18

Målsägandebiträde
Advokat Elvy Wicklund
Advokatfirman KvinnoJuristen AB
Östra Bangatan 26, 703 61 Örebro

Domslut

Brott som Henrik Martengård döms för

Egenmäktigt förfarande, 2023-10-01 till 2023-10-26, Örebro kommun, 8 kap 8
§ 1 st brottsbalken

Detta är en avskrift av en elektronisk originalhandling.

Postadress	Besöksadress	Expeditionstid	Telefon	E-post
Box 383 701 47 Örebro	Järnvägsatan 1 A Örebro	måndag–fredag 08:30–16:00	019-16 63 00	orebro.tingsratt@dom.se
				Webb www.orebrotingsratt.domstol.se

Grov kvinnofridskränkning, 2018-03-22 till 2020-09-30, Örebro kommun, 4 kap 4 a § 2 st brottsbalken i sin lydelse före 1 januari 2022

Grov kvinnofridskränkning, 2023-10-05 till 2023-10-24, Örebro kommun, 4 kap 4 a § 2 st brottsbalken

Grovt egenmäktigt förfarande, 2023-10-24, Örebro kommun, 8 kap 8 § 2 st brottsbalken

Våldtäkt, 2023-10-05 till 2023-10-05, Örebro kommun, 6 kap 1 § 1 st 1 men brottsbalken

Våldtäkt, 2023-10-06 till 2023-10-07, Örebro kommun, 6 kap 1 § 1 st 1 men brottsbalken

Åtal som Henrik Martengård frikänns från

Försök till våldtäkt, 2023-10-24, Örebro kommun, 6 kap 1 § 1 st 1 men och 4 men 1 p och 15 § 1 st samt 23 kap 1 § brottsbalken

Påföljd

Fängelse 5 år

Häktning m.m.

Henrik Martengård ska vara kvar i häkte tills fängelsestraffet får verkställas.

Skadestånd

Henrik Martengård ska betala skadestånd till Sekretess NN18 med 320 000 kr. Beloppet avser kränkning med 300 000 kr samt sveda och värk med 20 000 kr. Henrik Martengård ska också betala ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 26 oktober 2023.

Henrik Martengård ska betala skadestånd till Ida Eklund med 70 000 kr. Beloppet avser kränkning. Henrik Martengård ska också betala ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 30 september 2020.

Sekretess

Sekretessbestämmelsen i 35 kap 12 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämplig på uppgifter som har lagts fram vid förhandling inom stängda dörrar och som kan röja målsäganden NN18:s identitet.

Brottsofferfond

Henrik Martengård ska betala en avgift till brottsofferfonden på 1 000 kr.

Ersättning och återbetalning

Soren Abbaszadeh ska få ersättning av staten med 262 336 kr. Beloppet

fördelas enligt följande:

- 200 756 kr arbete
- 9 113 kr tidsspillan
- 52 467 kr mervärdesskatt

Elvy Wicklund ska få ersättning av staten med 41 513 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 33 210 kr arbete
- 8 303 kr mervärdesskatt

Elvy Wicklund ska få ersättning av staten med 49 144 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 37 195 kr arbete
- 2 025 kr tidsspillan
- 95 kr utlägg
- 9 829 kr mervärdesskatt

Staten ska stå för kostnaderna.

YRKANDEN

Åtalspunkt 1

Åklagaren har begärt att Henrik Martengård ska dömas för grov kvinnofridskränkning enligt 4 kap 4 a § 2 st brottsbalken i sin lydelse före 1 januari 2022.

Åklagaren har angett följande gärningsbeskrivning.

1.1 GROV KVINNOFRIDSKRÄNKNING (5000-K943487-21)

Henrik Martengård har begått följande brottsliga gärningar mot Ida Eklund som han var sambo med. Det hände mellan den 22 mars 2018 och den 30 september 2020 på Mejerivägen 20, Örebro, Örebro kommun eller på annan okänd ort i Sverige.

a) Olaga frihetsberövande den 22 mars 2018 genom att Henrik Martengård har hindrat Ida Eklund från att lämna bostaden genom att låsa in henne i ett sovrum, varefter han lämnat bostaden. Han har därefter i telefonsamtal och-/eller i meddelanden till målsäganden uppmanat henne att ta sig till honom, trots att hon varit inlåst. Gärningen har medfört att målsäganden fått panik och hoppat ut genom sovrumsfönstret. Hon har vid fallet till marken fått flera fotledsfrakturer i vänster fot, smärta, svullnader, blånader och sårskador på rumpa, ben och fot.

b) Misshandel vid ett tillfälle någon gång under perioden 1-30 september 2019 genom att dra målsäganden i håret samt slå flera slag mot hennes huvud med knuten hand varvid hon orsakats smärta, sårskada och blodvite i hårbotten.

c) Misshandel den 20-29 oktober 2019 genom att bita målsäganden i underläppen, vilket orsakat smärta och blånad i läppen.

d) Misshandel den 14 februari 2020 genom att utdela flera slag med ett metallskohorn som träffat målsäganden på ryggen, låren och rumpan samt ena armen, med smärta, rodnader och blånader som följd.

e) Misshandel och skadegörelse den 7-8 juni 2020 genom slå henne med knuten hand mot målsägandens överkropp och hals då hon legat ner på golvet. Han har därefter, då hon försökt ta sig därifrån, dragit henne i håret och slagit henne i ansiktet, varvid hon slagit sitt huvud mot väggen. Misshandeln har orsakat smärta, blodvite på tandköttet, svullnader och blånader. Henrik Martengård har vid samma tillfälle haft sönder hennes mobiltelefon genom att slå på den med ett metallskohorn.

f) Misshandel vid ett tillfälle någon gång mellan den 20-22 september 2020 genom att slå henne med knuten hand över hennes öga, sparka henne mot kroppen, varefter han slagit henne med ett metallskohorn över svanken, ryggen, rumpan och låren då hon legat på golvet. Misshandeln orsakade smärta, blånader, rodnader och svullnader över ena ögat, kroppen och benen.

g) Utöver ovan angivna misshandelstillfällen under p d) och f); misshandel vid ett flertal tillfällen under perioden november 2019 - 30 september 2020 genom Henrik Martengård har slagit målsäganden med ett metallskohorn mot kroppen, vilket orsakat smärta, ömhet och blånader.

Henrik Martengård begick gärningarna med uppsåt.

Varje gärning var led i en upprepad kränkning av Ida Eklunds integritet. Gärningarna var också sådana att de kunde förväntas allvarligt skada Ida Eklunds självkänsla.

Åtalspunkt 2

Åklagaren har begärt att Henrik Martengård ska dömas för våldtäkt enligt 6 kap 1 § 1 st 1 men brottsbalken.

Åklagaren har angett följande gärningsbeskrivning.

2.1 VÅLDTÄKT (5000-K1266909-23)

Henrik Martengård har genomfört ett analt eller vaginalt samlag med målsäganden NN18 som inte deltog frivilligt. Det hände den 5 oktober 2023 på Långbrogatan 25 A, Örebro, Örebro kommun.

Målsäganden, som med sitt kroppsspråk och genom att säga nej och be Henrik Martengård att sluta uttryckte att hon inte ville delta, deltog i samlaget som en följd av att Henrik Martengård knuffade ned henne i sängen, slet av henne kläderna och höll fast henne.

Henrik Martengård begick gärningen med uppsåt.

Ansvarsyrkande i andra hand

OAKTSAM VÅLDTÄKT

Henrik Martengård har i vart fall varit grovt oaktsam beträffande omständigheten att målsäganden inte deltog frivilligt.

Åtalspunkt 3

Åklagaren har begärt att Henrik Martengård ska dömas för våldtäkt enligt 6 kap 1 § 1 st 1 men brottsbalken.

Åklagaren har angett följande gärningsbeskrivning.

3.1 VÅLDTÄKT (5000-K1266909-23)

Henrik Martengård har genomfört ett analt eller vaginalt samlag med målsäganden NN18 som inte deltog frivilligt. Det händemellan den 6 oktober 2023 och den 7 oktober 2023 på Långbrogatan 25 A, Örebro, Örebro kommun.

Målsäganden, som med sitt kroppsspråk och genom att säga nej uttryckte att hon inte ville delta, deltog i samlaget som en följd av att Henrik Martengård tog tag i målsäganden, slet av henne kläderna och dels med hjälp av sin kroppstygnd, dels genom att hålla fast henne betvingade sig till ett samlag med målsäganden medan hon låg på rygg.

Henrik Martengård begick gärningen med uppsåt.

Ansvarsyrkande i andra hand

OAKTSAM VÅLDTÄKT

Henrik Martengård har i vart fall varit grovt oaktsam beträffande omständigheten att målsäganden NN18 inte deltog frivilligt.

Åtalspunkt 4

Åklagaren har begärt att Henrik Martengård ska dömas för försök till våldtäkt enligt 6 kap 1 § 1 st 1 men och 4 men 1 p och 15 § 1 st samt 23 kap 1 § brottsbalken.

Åklagaren har angett följande gärningsbeskrivning.

4.1 FÖRSÖK TILL VÅLDTÄKT (5000-K1339845-23)

Henrik Martengård har försökt tvinga målsäganden NN18 att mot hennes vilja tåla en sexuell handling, som med hänsyn till kränkningens allvar är jämförlig med samlag, genom att han tagit målsägandens mobiltelefon, slitit av henne byxor och trosor och sedan försökt att penetrera målsäganden analt med mobiltelefonen. Det hände den 24 oktober 2023

på Långbrogatan 25 A, Örebro, Örebro kommun.

Det fanns en fara för att brottet skulle fullbordas, att brottet inte fullbordades berodde endast på att målsäganden krängde med kroppen och lyckades värja sig.

Henrik Martengård begick gärningen med uppsåt.

Ansvarsyrkande i andra hand

FÖRSÖK TILL MISSHANDEL

Henrik Martengård har i vart fall försökt att skada eller orsaka målsäganden NN18 smärta genom ovan angiven gärning.

För det fall att gärningen bedöms som försök till misshandel ska den omfattas av påståendet om grov kvinnofridskränkning.

Henrik Martengård begick gärningen med uppsåt.

Åtalspunkt 5

Åklagaren har begärt att Henrik Martengård ska dömas för grov kvinnofridskränkning enligt 4 kap 4 a § 2 st brottsbalken.

Åklagaren har angett följande gärningsbeskrivning.

5.1 GROV KVINNOFRIDSKRÄNKNING (5000-K1266909-23)

Henrik Martengård har begått följande brottsliga gärningar mot målsäganden NN18 som han har varit sambo med. Det hände mellan den 5 oktober 2023 och den 24 oktober 2023 på Långbrogatan 25 A, Örebro, Örebro kommun eller på annan nedan angiven plats.

a) Dataintrång vid ett eller flera tillfällen under perioden 14 september 2023 till 26 oktober 2023 i Örebros kommun eller på annan okänd plats i Sverige. Henrik Martengård har olovligen berett sig tillgång till uppgift som är avsedd för automatiserad databehandling genom att läsa och radera meddelanden eller bilder, skriva meddelanden och-/eller ta del av andra liknande uppgifter i målsägandens mobiltelefon utan hennes samtycke.

b) Ofredande den 7 oktober 2023 i Örebros kommun, eller på annan okänd plats i Sverige, genom att Henrik Martengård spottat målsäganden flera gånger i ansiktet och kallat henne äcklig hora och smutsig eller

liknande. Gärningen kunde förväntas kränka målsägandens frid på ett kännbart sätt.

c) Misshandel någon gång mellan den 10 och 11 oktober 2023 på Långbrogatan 25 A i Örebro, Örebro kommun, genom att han sparkat målsäganden vid sidan av överkroppen och sedan knuffat henne, vilket orsakat henne smärta.

d) Misshandel den 24 oktober 2023 på Långbrogatan 25 A i Örebro, Örebro kommun, genom att han dels sparkat målsäganden flertalet gånger vid sidan av hennes mage så att hon ramlade av soffan/sängen där hon satt, dels genom att knuffa och-/eller sparka målsäganden in i dörrkarmen och sedan knuffat henne in i kylskåpet, dels genom att kasta hennes mobiltelefon i ansiktet på henne. Misshandeln har orsakat smärta och blånader på båda armarna och höger lår, rodnad och hudavskrapning i ansiktet, samt rodnader på överkroppen.

Henrik Martengård begick gärningarna med uppsåt.

Varje gärning var led i en upprepad kränkning av målsägande NN18:s integritet. Gärningarna var också sådana att de kunde förväntas allvarligt skada hennes självkänsla.

Åtalspunkt 6

Åklagaren har begärt att Henrik Martengård ska dömas för grovt egenmäktigt förfarande enligt 8 kap 8 § 2 st brottsbalken.

Åklagaren har angett följande gärningsbeskrivning.

6.1 GROVT EGENMÄKTIGT FÖRFARANDE (5000-K1339845-23)

Henrik Martengård har olovligen tillgripit målsäganden NN18:s mobiltelefon. Det hände den 24 oktober 2023 på Långbrogatan 25 A, Örebro, Örebro kommun.

Brottet bör bedömas som grovt eftersom Henrik Martengård använt våld vid tillgreppet. Våldet bestod i att Henrik Martengård dragit och tryckt upp målsägandens överkropp för att komma åt hennes mobiltelefon, samt tagit ett hårt tag och vridit i målsägandens armar och fingrar, knuffat henne och bitit henne hårt i näsan, då hon försökt ta tillbaka sin telefon.

Henrik Martengård begick gärningen med uppsåt.

Ansvarsyrkande i andra hand

Misshandel

Henrik Martengård har misshandlat målsäganden genom att ha dragit och tryckt upp målsägandens överkropp för att komma åt hennes mobiltelefon, samt vridit i hennes armar och fingrar, puttat på henne och bitit henne hårt i näsan, vilket orsakat henne smärta, rodnad och blånader.

För det fall gärningen bedöms som misshandel ska den omfattas av påståendet om grov kvinnofridskränkning p d)

Åtalspunkt 7

Åklagaren har begärt att Henrik Martengård ska dömas för egenmäktigt förfarande enligt 8 kap 8 § 1 st brottsbalken.

Åklagaren har angett följande gärningsbeskrivning.

7.1 EGENMÄKTIGT FÖRFARANDE (5000-K1339845-23)

Henrik Martengård har olovligen dels tillgripit och använt målsäganden NN18:s mobiltelefon, dels ändrat koden på hennes mobiltelefon vilket rubbat målsägandens besittning till egendomen och därigenom vållat olägenhet för henne. Det hände någon gång under 1-26 oktober 2023 på Långbrogatan 25 A, Örebro, Örebro kommun.

Henrik Martengård begick gärningen med uppsåt.

Häktning m.m.

Åklagaren har begärt att Henrik Martengård ska vara kvar i häkte tills fängelsestraffet får verkställas.

Skadestånd

Sekretess NN18 har begärt att Henrik Martengård ska betala skadestånd med 605 000 kr.

Beloppet avser kränkning samt sveda och värk enligt följande:

- åtalspunkt 2, kränkning 200 000 kr,
- åtalspunkt 3, kränkning 200 000 kr,
- åtalspunkt 4, kränkning 100 000 kr,
- åtalspunkt 5, kränkning 70 000 kr,
- åtalspunkt 6, kränkning 20 000 kr, samt
- sveda och värk under i vart fall 6 månader med 15 000 kr. Ränta enligt 6 §

räntelagen har begärts på beloppet från dag för varje brottslig gärning till dess full betalning sker enligt följande:

- från den 5 oktober 2023 (åtalpunkt 2),
- från den 6 oktober 2023 (åtalpunkt 3),
- från den 24 oktober 2023 (åtalpunkt 4),
- från den 24 oktober 2023 (åtalpunkt 5), samt
- från den 24 oktober 2023 (åtalpunkt 6).

Ida Eklund har begärt att Henrik Martengård ska betala skadestånd med 190 000 kr.

Beloppet avser kränkning med 100 000 kr samt sveda och värk under 3 år med 90 000 kr. Ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) har begärts på beloppet från den 30 september 2020.

SKÄL

Åtalpunkten 1

Skuld

Henrik Martengård har förnekat den åtalade gärningen.

Åklagaren har som muntlig bevisning åberopat, förutom förhör med den tilltalade, målsägandeförhör med Ida Eklund samt vittnesförhör med Emelia Jellgren, Mattias Eklund, Filippa Persson Skoog, Andrea Jansson och Annika Kraft. Som skriftlig bevisning har åberopats PM angående utskrift av SOS-samtal, PM och fotografi över fönster, rättsintyg, journalanteckningar, fotografier över skador, kvitto på inköpt skohorn, bildbilagor över skärmdumpar från målsägandens telefon, chattkonversation från Facebook Messenger samt sms meddelanden.

Från förhören antecknas följande.

Ida Eklund: Hon träffade Henrik i maj år 2017 i Borås på en brottningsstävling. Han lade till henne på Instagram och de började skriva. De fick en intensiv kontakt. Redan från början kunde han bli sur om hon inte svarade honom omgående och han visade det genom att ignorera henne under flera dagar. Hon var 17 år och kär. De träffades en helg i Borås i hennes föräldrahem och det gick bra. Efteråt skrev han att han älskade henne. Henrik tyckte det var fel på alla som bodde i Borås och han tyckte inte om att hon hade kontakt med sin vän Filippa. Hon fick inte ha roligt i Borås när han inte deltog. Hösten 2017 gick hon i skolan i Borås men hade mycket frånvaro för Henrik tyckte att hon skulle vara i Örebro och hotade med att han skulle vara otrogen om hon inte kom dit. Det lättaste var att vara hos honom så att han var nöjd men hon flyttade till Örebro och började skolan där först när vårterminen började år 2019.

Händelsen under a) ägde rum då hon inte bodde i Henriks lägenhet men ändå vistades där mycket. Oftast kom hon på torsdag och tänkte åka tillbaka till Borås på måndagen. Henrik intalade henne att hennes familj och vänner i Borås ville henne illa. När hon skulle åka tillbaka till Borås och skulle gå på tåget visade han henne något gammalt ex och sade att "bara så du vet kommer den här tjejen till mig i kväll". Henrik kunde ta hennes telefon och skriva sms till Filippa och det gjorde att även Filippa blev arg på henne. Hon hade få vänner i Örebro men hon hade bra kontakt med Henriks syskon. Den här dagen skulle de boka en utomlandsresa och då det var rabatterat pris efter tolv på natten tyckte Henrik att de skulle boka resan därefter. Vid 22-tiden var Henrik trött och sade åt henne att vara vaken och väcka honom vid tolvtiden men även hon somnade före tolvslaget. Han vaknade tidigt på morgonen helt svart i ögonen och var arg på henne och frågade om hon var dum i huvudet. Han sade att allt var förstört och att det inte fanns någon resa längre. Hon fick ångest och kände att hon gjort bort sig. Henrik gick upp och tog på sig kläder och stängde dörren till sovrummet och hon hörde hur han låste dörren. Hon drog i

handtaget men dörren gick inte att öppna. Hon fick panik och kände att väggarna höll på att gå ihop. Hon hörde honom i hallen och hur han öppnade lägenhetsdörren och även låste den. Hon kände att hon måste ut och försökte låsa upp sovrumsdörren med en garderobsnyckel men det gick inte då nyckeln satt kvar på sovrumsdörrens utsida. Hon tog på sig kläder och satte sig på fönsterkanten och tänkte att om hon bara hoppar ner kommer allt bli bra. Då kan han komma tillbaka och boka resan. När hon hoppade hade hon ansiktet och magen mot fasaden för om hon tappade balansen skulle hon inte slå sig i ansiktet i alla fall. När hon kom ner hörde hon att det knakade men hon hann inte förstå vad hon gjorde på grund av adrenalin. Grannen kom ut men hon minns inte vad hon sade. Hon vet att hon fick en telefon men inte mer än så. Det var jobbigt att höra sig själva säga att allt var bra i SOS-samtalet. Hon mötte Henrik på någon bänk efteråt och han var inte arg eller orolig utan var kall. Han förstod att hon hade ont och hjälpte henne upp. Han bar henne upp till lägenheten samtidigt som han talade om för henne att om hon berättar för någon vad som hänt kommer hon att hamna på psyket. De började gemensamt komma fram till vad hon skulle säga och bestämde att de skulle säga att hon ramlat i trappan. Innan den här händelsen hade Henrik vid ett tillfälle låst in henne i en garderob i kanske tre timmar och det hade hon i bakhuvudet. Vidare hade han vid ett annat tillfälle stängt ute henne på balkongen utan jacka och skor och därefter åkt iväg från lägenheten. Henrik var irriterad efteråt då hon gick med gips och hon fick inte använda kryckor inomhus. Hon berättade senare för Henriks bror Richard att hon blev instängd och hoppade från fönstret. Rickard var ofta hos dem och han började fråga henne om Henrik verkligen var snäll mot henne.

Under tiden för händelsen under b) var det mycket bråk om pengar och spel men också för att hon var tre år yngre och inte hade något sparkapital. Han hade alltid ett övertag med pengar. Det var också bråk dem emellan eftersom han var mycket med andra tjejer men på något sätt fick han henne ändå att stanna kvar. Vid det här tillfället blev han mer och mer svart i ögonen och började knuffa henne lite. Hon tyckte att hon hade rätt att fråga ut honom om otrohet eftersom det är fel att vara otrogen. Han blev arg och började slå henne

med knuten näve. Då Henrik hållit på med MMA visste han hur han skulle slå henne så att hon föll till golvet. Hon satt på golvet och han stod upp och fortsatte slå henne i huvudet kanske åtta slag. Sedan stannade han upp och blev stel och sade att hon blödde. Hon såg inte skadan själv och fick lite panik. Hon ville att han skulle ta en bild men Henrik tyckte att det var onödigt att sådana bilder sparas. Henrik sade att det var ett jack i huvudet men inte så djupt. Hon sade att hon måste till sjukhus men han sade att det inte gick för då skulle de se alla hennes andra skador. Det var Henrik som tog bilderna på såret och skickade bilderna till hennes pappa. Innan de tog bilderna tyckte Henrik att de skulle lägga på lite hår över skadan. Storyn de drog till hennes pappa var att hon slagit huvudet i en spegel i badrumsskåpet. Hon minns inte vad pappan svarade men det var nog att om såret är djupt ska de åka till sjukhus. Efteråt var hon rädd att det skulle komma blod på lakanet för då kunde Henrik bli arg. När hon vaknade var det mycket torkat blod i hårbotten. Hon jobbade dagen därpå efter att hon duschat bort blodrester i håret samt satt upp en tofs så att såret inte syntes.

Från misshandeln under c) har hon sparat en bild lite av en slump. Det hände ofta när de hade sex att han bet henne i läppen och hon kan inte säga mer specifikt om händelsen och bilden för det hände flera gånger. Hon sade att det gjorde ont och att han skulle sluta. Han bet henne även i överläppen ofta och hon bad honom inte att göra det samt sade att det gör ont. Han reagerade inte när hon sade att det gjorde ont och han var känslökall. Hon har tidigare tränat brottning och tränar nu igen utan att få blåmärken. Man slåss inte i brottning.

Vid misshandeln under d) användes skohorn och det användes flera gånger. Om han inte använde det så hotade han att göra det. Det gör extremt ont precis där det träffar och sedan blir det ömt omkring. Det blir som om det piskas. Hon försökte skydda sig genom att hålla händer och fötter framför sig men då blev han arg och ville att hon skulle ligga raklång. Den 14 februari som var Alla Hjärtans dag skulle han till en annan tjej och hon ifrågasatte det. Samtidigt tog han bort sin egen ångest genom att ge henne en massa presenter. De åt mat och

hon vill minnas att hon spillde ut Cola på bordet och att det kom på hans earpods. Henrik blev arg och brusade upp även om situationen redan var irriterad. Hon satt kvar i soffan och han gick ut i hallen och sade att hon inte skulle lägga sig i hans liv. Han hämtade skohornet och hon visste att han skulle hämta det för det hade han gjort flera gånger tidigare. Därefter började han slå henne. Hon hade en lös tröja på sig så den åkte upp och då träffade skohornet henne direkt på huden. Han slog henne på ryggen och träffade ryggkotorna. Det gjorde jätteont. Hon försökte gå därifrån men han drog henne i håret. Han slog henne på armen. Hon var oförsvarbar och hamnade på golvet. Hon låg i fosterställning och då fortsatte han att slå henne på rumpan och ryggen. Hon försökte ta sig upp och springa ut ur lägenheten. Hon tog hissen till vinden för hon visste inte vart hon skulle ta vägen. Tröjan hade slitits bort så hon hade bara byxor på sig. Han hörde var hissen stannade och åkte upp och drog in henne i hissen och lägenheten och fortsatte slå henne på mage, rumpa och rygg. Han var helt känsloladdad och när hon grät triggade det honom ännu mer. Till sist slutade han bara och åkte till den andra tjejen. Hon låg kvar på golvet helt slut i både huvud och kropp. Han kom inte hem den natten. Hon försökte ta sig till sängen där hon somnade. Han använde skohornet mot henne många gånger, i alla fall ett trettiotal gånger, och det pågick från november 2019 till september 2020. Det var när han skiftade fokus från henne till en annan tjej som hon fick tid att tänka själv. Skohornet blev böjt på grund av slagen mot hennes kropp. När det var tillräckligt böjt och inte gick att ha framme fick hon köpa nya skohorn och det hände vid tre-fyra tillfällen. Det kändes jättetungt att köpa nya skohorn för hon visste vad de skulle användas till men hon ville också skydda honom. När folk kom förbi kunde man inte ha ett böjt skohorn.

Avseende misshandeln och skadegörelsen under e) skulle de åka till Stockholm. Bråket handlade säkert om pengar. De var i hallen och han slog henne på bröstet så att bakhuvudet åkte in i väggen. Det började göra ont direkt i huvudet och hon försökte gå därifrån. Han fortsatte att dunka hennes huvud och tog tag i kroppen och ruskade så att hon slog till huvudet igen. Han drog henne i håret samt slog henne över munnen och det var då hon fick skadan i tandköttet. Skadan i ögat behöver inte komma från ett slag utan kan ha kommit

genom att hon spänt sig så att blodkärl har sprängts. Han fortsatte att slå tills hans mamma hämtade dem. Hans mamma skrev eller ringde även till henne och det triggade igång honom och han tog fram skohornet och slog mot skärmen på telefonen så att den sprack. Konversationen på Messenger dem emellan ägde rum i bilen eftersom de skrev till varandra i stället för att prata. De var inte ensamma i bilen utan satt där med hans mamma. Skadan på halsen som finns på bilden kommer nog från ett tillfälle då han tagit ett stryptag för att han tyckte att hon skulle vara tyst.

Vid tillfället för misshandeln under f) hade Henrik varit på landslagsläger i Arboga fredag-söndag och hon var hemma i lägenheten själv. Hon var glad att se honom men när han kom hem skulle han till en annan tjej. De var inne i badrummet och hon frågade honom om han var allvarlig med att han skulle åka iväg. Han blev triggad och gick mot henne så att hon hamnade i duschen med en kakelvägg bakom henne. Det var första slaget som gav henne en blåtira. Han slog henne över ögat och hon slog i bakhuvudet och sedan hamnade hon på golvet. Hon kände att det nog skulle bli ett märke för han träffade hårt. Han fortsatte att sparka på henne. De gick ur badrummet och hon gick mot vardagsrummet. Han tog med skohornet och slog mot hennes rumpa och lår. Därefter åkte han till den andra tjejen. Hon förstår inte att han kunde vara så hänsynslös och ändå säga att han älskade henne. Bilderna är tagna några dagar efteråt. Hennes syster trodde inte på hennes förklaring om att hon slagit ögat i en kökslucka. Hon jobbade på Willys då och försökte sminka över skadan men det gick inte. Hon fick ljuga för arbetsgivaren och säga att hon åt järnmedicin och skulle öppna en lucka. Det känns jobbigt att se hur snällt hon svarar honom när han skriver elaka saker till henne.

Henrik Martengård: De träffades genom brottningen och Ida var mycket hos honom i Örebro. Då hon inte mådde så bra i Borås flyttade hon till Örebro och till en lägenhet som han hyrde ensam. Deras förhållande var inte så bra och det var mycket bråk. Ida accepterade inte hur han ville leva. Han träffade en tjej som han började dejta med men då hade de redan gjort slut. Ida ville inte

acceptera att han inte ville vara med henne och började skriva meddelanden till den andra tjejen för att göra denna svartsjuk med innehåll om att hon tackade honom för skönt sex trots att det inte hänt.

Vid händelsen under a) skulle de boka en resa och det blev strul med priserna. Det kan stämma att han somnade. Dagen därpå vakande han och var besviken för Ida skulle väcka honom och han gick från lägenheten. Ida ringde en stund senare när han var vid slottet. Han mötte upp henne vid Hemköp och bar in henne och lade henne på soffan. Han tittade på foten och sade att de måste till sjukhus. Han vet inte vad som hänt med foten men hon sade att hon ramlat i trappan. Det ska finnas ett vittne som sagt att Ida hoppat från ett fönster så han vet inte vad som stämmer. Han låste aldrig in henne i sovrummet och det finns inga nycklar till dörrarna vad han vet.

Beträffande händelsen under b) halkade Ida i badrummet och fick ett jack i huvudet samt lite blod då hon stötte emot badrumsskåpet. Han valde att ta en bild och skicka till hennes pappa för att veta om de skulle till sjukhus. Det blödde inte mycket. Ida ljuger om händelsen.

Händelsen under c) vet han inget om. Det har förekommit att Ida haft sugmärken men han bet henne aldrig. Märket på hennes läpp kan ha kommit från träning eller annat.

Vad avser gärningen under d) hade de en vän som var expert på att ha sönder skohorn. Han ville inte ha grejer som var trasiga eller smutsiga. Han visste inte om att Ida köpte nya skohorn. Om Ida sagt att han slagit henne med skohorn ljuger hon. Han använde inte något skohorn innan han skulle hem till en annan tjej. De var inte tillsammans då men Ida valde ändå att bo kvar hos honom i ett år efter att de gjort slut.

Beträffande gärningen under e) kan det vara så att han åkte med sin mamma till Stockholm men han minns inte om Ida var med. Han minns inget om att han tagit sönder hennes telefon eller om Ida hade svullen näsa och läpp eller skada i ögat. Han minns inget om att de skrivit om bilder som skulle sparas. Skulden om 67 000 kr vet han inget om.

Han vet inget om skadan under f). Han slog henne aldrig och han ville vara snäll mot henne för att hon lagat middag och vara hemma en timme. Han tror att Ida ljuger på grund av besvikelse och svartsjuka.

Han tror att Ida och den andra målsäganden pratat ihop sig för han bet aldrig Ida så att hon fick blåmärken eller rodnader i samband med att de hade sex. Man nafsade endast lite på varandra.

Mattias Eklund: Han är pappa till Ida. Efter att Ida träffat Henrik tog hon avstånd från sin familj och även övriga kompisar som varit viktiga för Ida. Hon började ljuga och svika. Kontakten med Ida blev ytlig. Han såg skador på Ida ett flertal gånger och då fick han en illamående känsla i kroppen. Efter att Ida kommit hem igen hösten 2021 så har hon "blivit Ida" igen. Ida gick i samtalsterapi några månader.

Johanna Eklund: Hon är syster till Ida och hon upplevde Henrik som lite osäker och han ville hela tiden hävda sig på sociala medier. Efter att Ida träffat Henrik slutade Ida att bry sig om saker som tidigare varit väldigt viktiga för henne och hon blev mer och mer instängd. När Ida sade att hon gått in i en skåplucka kände hon att Ida ljög.

Emelia Jellgren: Hon bodde granne med Ida och Henrik, som hon inte närmare kände, när hon hörde någon som grät. Hon gick upp och såg en tjej sitta vid sitt

fönster. Tjejen var uppriven och ledsen. Hon gick på toa och när hon kom tillbaka hörde hon tjejen säga att hon hade hoppat. Hon slängde på sig sina kläder och gick ut och frågade tjejen hur hon mådde. Tjejen var uppriven och ledsen när hon pratade i telefonen men när tjejen vände sig mot henne sade denna att det var okej. Hon gick därefter in till sig och ringde 112. Operatören ville tala med tjejen men denna sade att hon inte behövde hjälp och att hon pratade med sin kille.

Annika Kraft: Hon jobbade på Stödcentrum för unga som varit utsatta för brott och våld. Hon fick kontakt med Ida under september 2021. Hon träffade Ida vid 13 tillfällen och samtalen pågick under ett år. Hon upplevde Ida som lugn och sansad men ändå berörd. Ida visade inte det genom att gråta. Hon upplevde att Ida var fylld med skam och skuld för att hon inte lämnade relationen och att hon inte berättat för föräldrarna om de tillfällen när sambon kränkt och slagit henne. Hon märkte att Ida blev gladare och tryggare allt eftersom tiden gick.

Andrea Jansson: Hon var Idas närmsta chef. Ida var alltid glad, trevlig och vänlig på jobbet. Ida ville inte komma till jobbet en dag tills det lagt sig i ansiktet. Ida sade att hon slagit i en skåpslucka.

Filippa Persson Skoog: De var vänner och festade ihop. Allt var bra tills Henrik skulle vara med i alla samtal och när de skulle umgås. Hon gillade honom inte från start och han sade att han inte hälsar på boråsare. Hon försökte ta kontakt med Ida men det gick inte. Någonstans hösten 2021 eller då polisanmälan gjordes berättade Ida för henne och då var Ida livrädd och skämdes. Ida tycker fortfarande det är jobbigt att berätta men hon är tillbaka som gamla Ida.

Tingsrättens bedömning

I detta mål är bedömningen av målsägande Ida Eklunds trovärdighet och tillförlitligheten i det hon berättar av central betydelse för skuldfrågan. Högsta domstolen har i NJA 2010 s. 671 p.8 uttalat att vid bedömningen av en målsägande utsaga "finns det ofta anledning att lägga vikt främst vid sådana faktorer som avser innehållet i berättelsen som sådan, exempelvis i vad mån den är klar, lång, levande, logisk, rik på detaljer, påvisat sanningsenlig i viktiga enskildheter samt fri från felaktigheter, motsägelser, överdrifter, svårförklarliga moment, konstansbrister, dåligt sammanhang eller tvekan i avgörande delar. Däremot ställer det sig många gånger svårt att bedöma utsagan med ledning av det allmänna intryck som målsäganden ger eller av icke-verbala faktorer i övrigt".

Tingsrätten finner att Ida Eklunds lämnade uppgifter är klara, levande, logiska och rika på detaljer. Det finns inga motsägelser, överdrifter eller svårförklarliga moment i det hon berättar. Ida Eklund bedöms därför som trovärdig och då inget framkommit i målet om att hon skulle ha misstagit sig eller missförstått enskilda händelser ska hennes uppgifter även bedömas som tillförlitliga.

Försvaret har påpekat vissa skiljaktigheter i den berättelse Ida Eklund lämnat inför tingsrätten mot vad hon uppgett i polisförhör. Tingsrätten vill i detta sammanhang påpeka att Ida Eklund inte i några centrala avseenden synes ha ändrat sina uppgifter och den omständigheten att detaljer eller vissa moment avviker i de olika förhören i stället kan tolkas som att de lämnade uppgifterna inte är inövade eller förutbestämda.

Henrik Martengård har i sitt förhör antytt att de båda målsägandena i detta mål varit i kontakt med varandra före rättegången och att detta påverkat deras utsagor. Tingsrätten har också konstaterat att såväl de båda målsägandena som Henrik Martengårds förra flickvän Linnéa Falkhufvud, som hörts i målet, under de dagar huvudförhandling pågått varit känslomässigt engagerade och

påtagligt stöttat varandra, varför det inte helt kan uteslutas att deras berättelser kan ha påverkats av denna gemenskap. Å andra sidan ska påtalas att de båda målsägandena inte kände varandra när respektive polisanmälningar gjordes och att förundersökningarna sålunda inleddes utan några kontakter dem emellan.

Tingsrätten finner sammantaget att Ida Eklund ska bedömas som trovärdig och att likaså hennes uppgifter är att bedömas som tillförlitliga. Målsägande Ida Eklunds uppgifter får därutöver stöd av övrig muntlig bevisning samt den skriftliga bevisningen såsom fotografier, olika digitala konversationer och läkarutlåtanden.

Henrik Martengårds uppgifter om de enskilda gärningarna har varit svävande och i den mån han kommit ihåg händelserna har hans förklaringar om vad som hänt varit ansträngda.

Tingsrätten finner vid en samlad bedömning att åklagaren gjort vad som på henne ankommer för att styrka samtliga åtalade gärningar.

Vad gäller om de styrkta gärningarna ska bedömas som grov kvinnofridskränkning eller, såsom försvaret påtalat, utgöra enskilda brott finner tingsrätten att parterna har sammanlevt på ett sådant sätt att Ida Eklund är att betrakta som en närstående person till Henrik Martengård. Även om det gått viss tid mellan de åtalade händelserna är de brottsliga gärningarna ändå att bedöma som ett led i upprepande kränkning av Idas Eklunds integritet och gärningarna har varit ägnade att allvarligt skada hennes självkänsla. Följaktligen ska de styrkta gärningarna bedömas som grov kvinnofridskränkning.

Skadestånd

Henrik Martengård har bestritt yrkat skadestånd. Han har inte vitsordat något belopp som skäligt i och för sig.

Med hänsyn till utgången i ansvarsdelen och då kränkningen skett före tidpunkten för lagändring då kränkningssättningen höjdes är Ida Eklund berättigad till ersättning för kränkning med skäliga 70 000 kr. Kränkningssättningen får anses omfatta viss ersättning även för sveda och värk, varför tingsrätten lämnar yrkandet härom utan bifall.

Åtalspunkterna 2-7

Skuld

Henrik Martengård har förnekat samtliga gärningar. I vart fall har bestritts att gärningarna under åtalspunkten 5 ska bedömas som grov kvinnofridskränkning utan ska bedömas som enskilda gärningar.

Som muntlig bevisning har åklagaren åberopat, förutom förhör med den tilltalade, målsägandeförhör med NN 18 samt vittnesförhör med Nadja Korsén, Helena Puhakka, Ida Almstedt, Nanakoli Diana Ouro-Nimini, Viktor Österberg, Linnéa Falkhufvud och Martin Johansson. Som skriftlig bevisning har åberopats Händelserapport, vittnesattester i form av PM från polis, sms och andra konversationer, fotografier, rättsintyg och beslagsprotokoll.

Henrik Martengård har som muntlig bevisning åberopat vittnesförhör med Peter Eldh.

Från förhören antecknas följande.

NN 18: Hon har känt Henrik sedan tio år tillbaka genom gemensamma vänner. De träffades under juli år 2023. Hon bodde i Karlskoga med sin dotter. De fortsatte att träffas och hon var hos honom i stort sett varje dag. Hon började jobba på Henriks företag Sibylla under slutet av augusti och därefter bodde hon hos Henrik. Hon flyttade sin adress till Henrik först den 15 oktober. Första månaden de var tillsammans var fantastisk men efter att Henrik hade anhållits av polis den 14 september kände hon att det var något som inte stämde. Han började att ha hennes telefon. Han ville inte prata om varför han anhållits mer än att det handlade om en tidigare tjej. Hon och Ida kände inte varandra då men hon visste vem Ida var. Han började kolla igenom hennes telefon inklusive bilder och konversationer. Hon gav honom ingen tillåtelse att göra det men han berättade för henne att han gjorde det. Det första hon märkte fysiskt från Henrik var knuffar och att han bet henne i läppen. Hon sade till honom att det är för hårt men han gjorde det i princip vid varenda puss. Hon var konstant blå på underläppen. Han fick hennes kod så att han kunde ringa sina föräldrar och till jobbet men när hon märkte att han kollade igenom telefonen bytte hon kod. Då blev han arg och skrek samt knuffade henne och skulle ta hennes telefon och byta kod, vilket han också senare gjorde. Hon fick inte ha telefonen själv utan han hade den hela tiden. Hon kunde inte kontakta någon utan hans tillåtelse eller att han såg vad hon gjorde.

Hon och Nadja träffades för fem år sedan och fick snabbt en fin kontakt. De blev oskiljaktiga. Det är för henne hon berättat allt. Hon hade lite kontakt med sin mamma i början men det försvann för Henrik tyckte det var onödigt. När hon hade sin telefon fick hon låsa in sig på toa för Henrik blev arg när hon skrev eller ringde. När hon flyttat till Henrik kom Nadja på besök ett par dagar. Efter att Nadja varit på besök kontaktade hon Nadja den 5 oktober strax före 23-tiden, då hon skulle gå till affären, och berättade att Henrik inte var snäll för att hon bytt kod på sin telefon. Han knuffade ned henne på sängen och tog av

henne kläderna. Våldtäkten skedde strax innan hon gick till affären. Nadja blev jätteorolig då hon hade varit med om samma sak. De jobbade ihop under dagen och kom hem och tjtade om koden. Han sade att hon skulle gå därifrån. När hon skulle gå och stod i hallen knuffade han henne i bröstkorgen flera gånger och sade att man gör inte så. Han bad om koden och hon gav honom den. Han ville att hon skulle låsa upp telefonen. Hon gick till soffan och under tiden kollade han igenom telefonen. Sedan gick de in till sovrummet. Hon gick före och han kom efter. Han puttade ner henne på sängen och klädde av henne. Han utförde ett analt samlag och sade att ”är det så här du vill att det ska vara”. Hon sade att hon inte vill. Hon landade på rygg när han knuffade ner henne och hon var naken. Hon låg kvar på rygg när han utförde det anala samlaget. Det var omöjligt att ta sig loss för han höll sina armar under hennes knäveck och sen över axlarna. Hon sade att det gjorde ont. Det kändes förnedrande. Hon grät efteråt och det var då han sade ”är det så du vill att det ska vara” och gick in och duschade. Det höll på i 10-15 minuter och det skedde inget vaginalt samlag vid den tidpunkten. Hon gick med honom i duschen för han ropade på henne och frågade om hon ska följa med. Det gjorde ont i analen i kanske två dagar och hon kunde knappt gå. Hon minns inte om hon sade något efteråt och hon har försökt förtränga det. Hon kände inte av greppen efteråt och minns inga blå märken. Hon tog på sig och gick till affären och det visste han om.

”Slay” är ett kodord hon använde gentemot Nadja då Henrik hade hennes telefon eller skulle ta tillbaka den. När Nadja läste ”slay” visste hon att Henrik kollade hennes telefon. Hennes familj var lite tillbakadragna men hennes mamma ringde och var orolig. Mamma frågade henne om märken på halsen men det var sugmärken. Mamma misstänkte att det var stryptag.

Kvällen efter gick de ut tillsammans. Henrik hade ingen telefon och skulle ha hennes för han skulle göra något med företaget från telefonen. Hon var lite sen och Henrik blev jättearg. De möttes på en bar och Henrik var där med sin mamma och en kompis. Hans mamma, som stod bredvid, såg att Henrik var arg på henne. Hon lämnade över sin telefon och Henrik gick ut. Hon gick efter.

De stod på Stortorget och han synade henne och sade att hon såg ut som en hora med de kläder hon hade på sig. Hon hade beige läderbyxor med svart spetstopp till. Därefter gick de tillbaka till baren. Han tog in henne på toaletten och tog torrt papper och skrapade bort hennes ögonskugga och fransar. Han upprepade att hon såg ut som en hora och skulle inte vara ute och ragga utan vara med honom. Det gjorde ont när han gnuggade henne med torrt papper. De gick ut och var kvar kanske tio minuter innan han skulle gå med en kompis till ett annat ställe. Hon fick följa med och där lugnade Henrik ner sig. De var där kanske i en timme och hon följde med en kompis ut för att röka när Henrik var på toa. Hon skrev till Henrik var hon var. Han blev galen när han såg henne röka för det fick hon absolut inte göra. Han tog cigaretten och slängde den samt slet in henne på baren. Han kunde inte gapa på henne inne i baren utan istället skrev han att hon var hopplös och liknande saker. De gick därifrån och hon sade att hon blir irriterad på honom och har lust att skrika. Han spottade på henne så att det träffade hennes ansikte och det hände flera gånger på vägen hem. Då de var i en park på väg hem skulle han till en annan tjej och sade att denna bor i närheten. Han skulle följa med hem om hon fixade mat åt honom. Han spottade kanske fyra-fem gånger mot hennes huvud samtidigt som han sade att hon var en äcklig hora. När de kom hem och hon skulle ta bort resterande smink kom han till henne och tog henne i handen samt sade "kom, vi ska knulla". Hon sade nej men han bad henne hålla käften och sade att det ska de visst samt frågade henne vem det är som bestämmer. Hon hade kläder på sig när hon var i badrummet och han tog av henne kläderna inne i sovrummet. Det var förnedrande och hon kände sig liten och att hon inte hade något att säga till om. Han puttade ner henne på rygg. Hon hamnade över honom och då höll han fast henne. Han höll henne under benen och sen upp mot revbenen. Hon kom ingen vart och det gjorde ont. Hon minns inte om det var vaginalt eller analt eller båda. Hon sade nej och att han skulle sluta. Hon försökte ta sig loss men det gick inte eftersom han är så mycket större än henne. Han har använt liknande grepp tidigare men då har hon samtyckt till detta. Hon kan inte komma ihåg att de sade något. Han minns att hon skakade i kroppen efter båda tillfällena. Blåmärkena på låret kommer från något av tillfällena och det greppet han höll "runt fläsket" medförde blåmärken, som hon visat en arbetskollega Viktor efteråt. Hon kunde inte ta någon bild efteråt

eftersom Henrik kontrollerade telefonen. Hon berättade för Nadja om händelsen. Den 9-10 oktober var han otrogen mot henne och han var arg för att hon bytte kod. Han tyckte att hon var hetsig. Hon satt på sängkanten men han knuffade ner henne från sängen och sparkade henne en gång i sidan av kroppen och det gjorde ont. Sedan ställde han sig upp och skulle väcka hennes treåriga dotter, då hon skulle vara vittne. Klockan var då mellan tolv och två på natten. Hon blev arg. Nadja gjorde en polisanmälan men hon var arg på Nadja för detta. Hon var rädd för Henrik men hon älskade honom. Han fick henne att tro att kärlek skulle se ut så här och hon skyddade honom in i döden. Den 24 oktober började de bråka igen. Han sade att hon var obetydlig och hon gick på honom för att han var otrogen samt sade att han kan hitta någon som är betydlig. Hon började att packa sina grejer och han knuffade in henne i dörrkarmen längs med balkongdörren. Hon bad honom sluta men han sade att hon ska ut ur lägenheten. Hon tog telefonen och satte den i byxkanten för byxorna hade inga fickor. Han såg det och tog till våld för att ta telefonen. Han puttade henne bakifrån in i kylskåpet och hon satte sig framför kylan så att han inte kom åt telefonen. Han bände upp henne för att få tag i telefonen. Han tog telefonen och skulle gå ut ur lägenheten och gick mot ytterdörren. Hon ställde sig framför då hon ville ta tillbaka telefonen. De kom sedan till balkongen där han höll hårt i hennes överarmar och flyttade på henne. Han vred hennes fingrar bakåt och bet henne på näsan så den blev blå. Därefter gick han därifrån. Han sprang därifrån och hon efter honom. Han sade att mobilen låg kvar på bordet men det gjorde den inte och därefter gick hon till grannen. Innan han puttade in henne i dörrkarmen kastade han henne över på sängen så att hon stod över sängkanten med benen på golvet. Han slet av hennes byxor och trosor. Hon vände sig om så att hon hamnade på rygg. Han försökte lyfta hennes ben och sade att han skulle stoppa upp telefonen i henne. Hon skrattade för hon trodde att han skämtade. Hon kom loss och då satte hon sig upp. När hon skulle gå ut kastade han telefonen i ansiktet på henne från en och en halv meters avstånd. Den landade hårt och träffade hennes läpp. Hon kände av det när hon drog med tungan på insidan av läppen. Hon vet inte om det blev något märke. Henrik hade rivmärken på ryggen för att han hade skabb. Hon fick skabb av honom och blev behandlad. Det är Henrik som har kliat sönder sin rygg. Henrik kliade sig väldigt mycket på händer, ben och armar. Hon har

mardrömmar om Henrik. Straffsex förekom inte mellan dem men däremot fick hon sugmärken på halsen men det har skett med hennes vilja. Hon har fått bitmärken på läppen som skett med hennes vilja men det har varit utan hennes vilja när det blivit för hårt och då har hon bett honom att sluta. Det har varit hårdhänt sex med hennes vilja men det gick en gräns för detta. Hon har inte naglar som kan åstadkomma rivmärken.

Henrik Martengård: De kände varandra sedan ett tiotal år tillbaka men träffades en fredagskväll eller natt. De hade samlag direkt. De blev tightare och tightare och NN 18 började sova mer och mer hos honom. NN 18 började jobba hos honom och det var en del strul med NN 18:s ex som var pappa till NN 18:s treåriga dotter. Han fick låna hennes telefon men han gick inte igenom hennes telefon utan hennes tillstånd. Det var under "tindergrejen" som han bad att få titta i hennes telefon. Han minns inte om han fick titta men de hade ju ändrat koden. Han kontrollerade inte vad NN 18 och Nadja skrev till varandra men han var med och såg vad de skrev till varandra. Alla samlag dem emellan har skett med samtycke. Han bad henne berätta om hon känt på det sättet men då svarade hon att om någon våldtog någon så var det hon. Händelsen den 6-7 oktober tog NN 18 lång tid på sig. Det tog två timmar för NN 18 att komma till stället. Han var besviken på att hon tog lång tid på sig och för att hon sminkat sig så mycket och gjort sig fin för någon annan och inte för honom. Han hjälpte NN 18 att ta bort sminket och även hans mamma, som var med, tog bort en del smink och ögonskugga. Det var lite svårt att läsa av NN 18. Hon var lite ledsen men det kändes ändå som att hon accepterade detta. Hon hade vita lackbyxor och en svart lättare tröja så man såg magen. Han tyckte inte det var en lämplig klädsel. Han kallade henne inte hora men kan ha sagt något olämpligt. Han blev arg när NN 18 rökte då hon bröt ett löfte om att inte röka. De gick hemåt och då NN 18 visste var hans ex bodde pekade hon på exets lägenhet. De tog en taxi hem och NN 18 betalade för taxin. Han spottade inte henne i ansiktet och han hade inte sex mot hennes vilja. De duschade ofta med varandra efter att de haft sex. De hade hårt sex ibland och han vet att hon efteråt var öm och så ibland. Det är riktigt att han väckte dottern på natten då han fick panik och ville stoppa tjafset. Dottern vaknade aldrig. Han sparkade

aldrig NN 18 men kunde markera med sin fot att hon inte skulle lägga sig för nära honom. Han försökte aldrig stoppa upp telefonen i hennes anal. Hon ljuger om detta. Han minns bara att han ville lämna lägenheten och han ville inte ha hennes telefon. Han vet inte hur hon fått rodnaden på näsan. Blåmärkena på armen kommer från samlag. Han vet inte varför NN 18 gick till grannen. Han blev orolig för var NN 18 var och gick ute och letade efter henne hela natten. Han bad henne att sätta på kartan för han misstänkte att hon gjorde något hon inte borde eller var hos polisen och drog lögnen.

Nadja Korsén: Hon har känt NN 18 i fem år men kände inte Henrik sedan tidigare. När hon hälsade på NN 18 och Henrik tänkte hon efter andra eller tredje gången att Henrik hade kort stubin och reagerade väldigt starkt och aggressivt. Hon ringde polisen efter en händelse på stan där Henrik stod och skrek på NN 18 att denna var dum i huvudet och NN 18 skrek åt Henrik att dra därifrån. Senare ringde NN 18 och berättade att Henrik inte varit snäll mot henne och att han gett sig på henne utan hennes tillåtelse. Hon uppfattade att det hade hänt dagen innan. NN 18 pratade lågt för hon var bland folk. NN 18 sade att "han gjorde det fast jag sa nej". Hon frågade vad han gjorde och då svarade hon igen "jag sade nej". Hon frågade då NN 18 om han våldtog henne och det svarade hon ja på. Hon berättade för NN 18 att hon var rädd för hennes skull och då svarade NN 18 att hon var rädd för vad som skulle hända om hon lämnade honom. Dagen efter skrev NN 18 att de skulle ut på kvällen och hon sa åt NN 18 att vara försiktig och ringa om det var något. Strax efter tog NN 18 bort henne från snapchat och svarade inte och då blev hon jätteorolig. Hon åkte till Örebro ett par dagar efter och försökte få ur NN 18 vad som hänt. Till slut fick hon vara ensam med NN 18 och då berättade NN 18. Efteråt har NN 18 uppgett att Henrik gjorde det igen och att hon inte ville. NN 18 blev inte glad då hon gjorde en polisanmälan och skrev att hon aldrig skulle höra av sig och bad henne hålla käften. Senare har NN 18 hört av sig och försökt förklara sin sida. "Slay" var ett nödord som NN 18 använde när Henrik var i närheten och kunde se vad de skrev om eller om Henrik var arg. Vid ett tillfälle skulle de handla och NN 18 behövde sin kod till telefonen för att kunna betala. Henrik sade nej och hon hörde honom säga att NN 18 kunde berätta för hela världen

att han hade hennes lösenord till mobilen. NN 18 har berättat att de haft väldigt hårt sex ofta. Det förekom hårdagning, slag på rumpan och straffsex, när de varit osams. När de pratat om det så har det varit ömsesidigt. När NN 18 berättat om våldtäkt i efterhand uppgav hon att hon varit blå på halsen strax efteråt. Hon såg bitmärken på NN 18:s hals och i läppen, men det var som munsår. Hon såg inga sugmärken på NN 18 men däremot hade Henrik sugmärken.

Ida Almtedt: Hon känner NN 18 sedan några år tillbaka. Hon åkte till parkeringen vid deras lägenhet och stod där i 20-30 minuter. Hon hade en magkänsla av att något inte stod rätt till och fick inget svar från NN 18. När hon skulle åka därifrån såg hon två personer komma ut från balkongdörren och hon tänkte att det var de som kom ut. När hon kom hem ringde NN 18:s syster och sade att NN 18 sprungit in hos grannen och att NN 18 inte hade någon telefon. Systemen skrev att hon skulle åka till en annan parkering och möta upp NN 18. Hon gjorde det och då var NN 18 ledsen och spränggröd i ögonen. Hon kände när NN 18 kramade henne att han inte var snäll mot henne men att hon inte får säga det till någon. NN 18 var ledsen när hon hoppade in i bilen och grät. Hon sade till NN 18 att ringa polisen. Hon såg inga blåmärken på NN 18 men senare såg hon blåmärken.

Nanakolli Diana Ouro-Nimini: En altandörr smälldes upp så kraftigt att hon reagerade på det. Hon sov lite halvt men stördes av det. De har sovrumsväggarna intill varandra. Hon hörde att det knackade på hennes dörr. Hon såg en kvinna som såg ledsen ut. Kvinnan, som var NN 18, ville låna hennes telefon och kvinnan var utan skor och ytterkläder. Kvinnan viskade "han är inte snäll". NN 18 fick låna telefonen och ringde någon och hon hörde att NN 18 sade att "hej, det har hänt igen". Hon och hennes sambo körde NN 18 till en parkering där en man med skåpbil mötte NN 18, som nu verkade lugn. Hon såg att NN 18 hade rodnader längs halsen och att hon var röd om näsan.

Helena Puhakka: När NN 18 träffade Henrik blev kontakten mellan dem allt sämre och NN 18 slutade mer eller mindre att höra av sig. NN 18:s kompis Nadja hörde av sig till henne och sade att Henrik gjort saker mot NN 18 som man inte ska göra. De gjorde en polisanmälan bakom ryggen på NN 18, som blev förbannad och jättearg för att de gjort en anmälan. Det har varit mycket blåmärken på NN 18.

Viktor Österberg: Han jobbade med NN 18 på Sibylla och hans chef var Henrik. NN 18 började jobba på Sibylla för att hon hade en relation med Henrik. NN 18 har mer än en gång kommit till jobbet och varit ledsen och förtvivlad. NN 18 berättade att hon blivit våldtagen och då blev hon ännu mera ledsen. Han sade att de måste anmäla det men NN 18 sade att hon visste inte vad hon ska göra. NN 18 visade ett 10 cm stort blåmärke på sidan av magen eller höften. Vid något tillfälle såg han att NN 18 hade svullna läppar. NN 18 berättade också att hon haft ont i halsen och då var hon hes. Henrik använde NN 18:s telefon fram och tillbaka under den tid Henrik inte hade sin telefon. Han såg att Henrik hade rivmärken på sina armar och att han kliade sig och trodde att det kanske berodde på någon slags eksem. NN 18 nämnde våldtäkten en gång men sedan pratade de om den flera gånger. Den skulle ha skett natten innan hon första gången berättade om den. NN 18 har berättat att deras sexliv varit hårdhänt.

Linnéa Falkhufvud: Hon och Henrik jobbade på Hemköp och blev bra vänner för att därefter börja träffas på ett inte lika vänskapligt sätt och det blev mer seriöst dem emellan hösten 2020. Så småningom blev Henrik väldigt manipulativ och kontrollerande. Det gick ganska snabbt redan efter någon månad. Han bodde inte hos henne utan bodde med Ida på den tiden. Hon kände inte Ida och Henrik försäkrade henne om att han och Ida inte var tillsammans och att Ida bodde hos honom av praktiska skäl. Han ville ha kontroll på vilka hon pratade med, vad hon hade på sig, hur hon såg ut, vilka naglar hon hade, vilken parfym hon använde och om hon skulle gå upp eller ned i vikt. Han sade inte ordagrant att hon inte fick umgås med sina vänner men om hon gjorde det

blev hon straffad i form av att han blev arg och blockade henne samt slutade att prata med henne några dagar. Detta medförde att hon hade lite kontakt med sina vänner. Relationen avslutades i februari 2021.

Martin Johansson: Han är polis och fick ett meddelande om att en kvinna flytt från sitt hem till några vänner och att hon blivit misshandlad av sin sambo. De fick telefon till hennes kompis och det bestämdes att de skulle mötas på gatan utanför kompisens. NN 18 kom till deras polisbil. Hans iakttagelser var att NN 18 såg rädd ut och var rödgråten. Hon visade blåmärken på armarna och det såg ut som om hon hade ett sår på näsan. NN 18 berättade hur misshandeln gått till och det hade börjat med bråk om en telefon. Hon satt på en soff- eller sängkant och mannen sparkade på henne vid sidan av magen men även på armar. Mannen grep sedan tag i hennes armar och fortsatte ut på en balkong. Lägenheten är på nedre plan ut på gården.

Peter Eldh: Han har känt Henrik sedan många år tillbaka och är IT-tekniker. Han har noterat att då Henrik var frihetsberövad har någon skickat snap från hans konto. Han såg på snapkartan att telefonen varit i Karlskoga flera dagar och telefonen var även aktiv i Dalarna. Då telefonerna användes från samma ip-adress visar det att det är samma person som använt Henriks telefon. Allt har skett från en Tele 2 operatör och NN 18 har Tele 2 som operatör. Han vet inget om Henrik använt NN 18:s telefon.

Tingsrättens bedömning

Även vad avser åtalspunkterna 2-7 får bedömningen av målsägande NN 18:s trovärdighet och tillförlitligheten i det hon berättar central betydelse för skuldfrågan.

Tingsrätten finner att NN 18:s lämnade uppgifter är klara, levande, logiska och rika på detaljer. Det finns inga motsägelser, överdrifter eller svårförklarliga moment i det hon berättar. NN 18 bedöms därför vara trovärdig och då inget framkommit i målet om att hon skulle ha misstagit sig eller missförstått enskilda händelser ska hennes uppgifter bedömas som tillförlitliga.

Försvaret har även vad avser åtalspunkterna där NN 18 är målsägande påpekat vissa skiljaktigheter i den berättelse NN 18 lämnat inför tingsrätten mot vad hon uppgett i polisförhör. Tingsrätten vill i detta sammanhang påpeka att NN 18 inte i några centrala avseenden synes ha ändrat sina uppgifter och den omständigheten att detaljer eller vissa moment avviker i de olika förhören kan i stället tolkas som att de lämnade uppgifterna inte är inövade eller förutbestämda.

Henrik Martengård har, som nämnts under åtalspunkten 1, i sitt förhör antytt att de båda målsägandena i detta mål varit i kontakt med varandra före rättegången och att detta påverkat deras utsagor. Tingsrätten har också konstaterat att såväl de båda målsägandena som Henrik Martengårds förra flickvän Linnéa Falkhufvud, som hörts i målet, under de dagar huvudförhandling pågått varit känslomässigt engagerade i och påtagligt stöttat varandra, varför det inte helt kan uteslutas att deras berättelser kan ha påverkats av denna gemenskap. Å andra sidan ska påtalas att de båda målsägandena inte kände varandra när respektive polisanmälningar gjordes och att förundersökningarna sålunda inleddes utan några kontakter dem emellan. Vidare ska beaktas att NN 18 inte initialt medverkat till att en polisanmälan gjordes utan att den gjordes av utomstående.

Tingsrätten finner sammantaget att även NN 18 ska bedömas som trovärdig och att likaså hennes uppgifter är att bedöma som tillförlitliga. Målsägande NN 18:s uppgifter får även stöd av övrig muntlig bevisning samt den skriftliga bevisningen såsom fotografier, olika digitala konversationer och

läkarutlåtanden.

Henrik Martengårds uppgifter om de enskilda gärningarna har varit svävande och i den mån han kommit ihåg händelserna har hans förklaringar om vad som hänt varit ansträngda.

Tingsrätten finner vid en samlad bedömning att åklagaren gjort vad som på henne ankommer för att styrka de båda åtalade gärningarna avseende våldtäkt. Enligt tingsrättens uppfattning kan det hållas för visst att Henrik Martengård genomfört de båda samlagen med NN 18, som inte deltog frivilligt samt att Henrik Martengård måste anses ha förstått och insett att NN 18 inte deltog frivilligt i samlagen. Det är alltså styrkt att han begått de båda åtalade våldtäkterna med uppsåt.

Vad gäller åtalpunkten 4, försök till våldtäkt, menar tingsrätten att den berättelse NN 18 lämnat inte är tillräckligt preciserande för att det, mot Henrik Martengårds förnekande, kan anses visat att han verkligen försökt penetrera NN 18 med telefonen. Även om det skulle anses att den s.k. försökspunkten har uppnåtts är det inte visat i målet att brottet inte fullbordades enbart på grund av att NN 18 krängde med kroppen och lyckades värja sig. Enligt tingsrättens mening kan inte uteslutas att Henrik Martengård av egen vilja avbröt en eventuell planerad våldtäkt.

Tingsrätten finner att de åtalade gärningarna avseende åtalpunkten 5 (grov kvinnofridskränkning) är styrkta genom det som NN 18 berättat och som enligt tingsrättens uppfattning får stöd av den övriga återopade bevisningen. Försvaret har gjort gällande att parterna inte kan anses ha varit närstående i den mening bestämmelsen om grov kvinnofridskränkning avser. Visserligen har parterna haft en relativ kort relation som dock inte kan betraktas som en mer eller mindre tillfällig förbindelse. De har en permanentbostad tillsammans och

annat har inte framkommit än att de haft en avsikt att stadigvarande leva tillsammans. De brottsliga gärningarna är att bedöma som ett led i upprepande kränkning av NN 18:s integritet och gärningarna har varit ägnade att allvarligt skada hennes självkänsla. De styrkta gärningarna ska därför bedömas som grov kvinnofridskränkning.

Vad avser åtalspunkterna 6 och 7 menar tingsrätten att dessa gärningar genom det som NN 18 berättat, vilket får visst stöd av det som vittnena berättat liksom av den skriftliga bevisningen, är styrkta. Åklagaren har alltså visat att Henrik Martengård olovligen tillgripit NN 18:s telefon och även ändrat hennes kod i enlighet med åklagarens gärningsbeskrivning. Gärningarna är att bedöma, på av åklagaren anförda skäl, som grovt egenmäktigt förfarande respektive egenmäktigt förfarande.

Skadestånd

Henrik Martengård har bestritt det yrkade skadeståndet. Han har inte vitsordat något belopp som skäligt i och för sig.

Med hänsyn till utgången i ansvarsdelen är NN 18 berättigad till ersättning för kränkning med skäliga 300 000 kr och för sveda och värk med skäliga 20 000 kr.

Påföljd

Henrik Martengård förekommer inte i belastningsregistret.

Henrik Martengård har uppgett att han, om han blir dömd för något brott, är beredd att gå i samtal med frivården för att förändras och förbättras.

De brott som tingsrätten funnit Henrik Martengård skyldig till har ett sådant art- och straffvärde att annan påföljd än fängelse inte kan komma ifråga. Tingsrätten mäter fängelsestraffets längd i enlighet med straffvärdet till fem år.

Häktning

För de våldtäktsbrott Henrik Martensgård döms för är inte föreskrivet lindrigare straff än ett och ett halvt år och det är inte uppenbart att skäl till häktning saknas. Därtill menar tingsrätten att brottens art och karaktär medför en risk för fortsatt brottslighet. Han ska därför kvarbli i häkte tills domen vunnit laga kraft alternativt annat beslutas.

Försvarararvode

Soren Abbaszadeh har uppgett nedlagd tid för arbete med 122,50 timmar och arbete avseende jourtid med 6,75 timmar. Huvudförhandling i målet har pågått under tre heldagar. Därtill kommer tid för utförande av huvudmannens talan vid häktningsförhandlingar samt närvaro vid flera polisförhör. Då förundersökningen i övrigt varit omfattande samt då Soren Abbaszadeh på ett påtagligt stringent sätt utfört sin huvudmans talan inför tingsrätten och i övrigt på bästa sätt tagit till vara sin huvudmans intressen ska han tillerkännas begärd ersättning.

RÄTTEN

F.d. rådmannen Lars-Ola Högsborn samt nämndemännen Bror Erik Israelsson, Ulla Lundberg och Sandra Selvin

Rätten är enig.

Digitalt signerad av f.d. rådmannen Lars-Ola Högsborn

ÖVERKLAGANDEINFORMATION

Hur man överklagar

Överklagandet ska ha kommit in till Örebro tingsrätt senast **den 3 januari 2024**. Överklagandet ska vara skriftligt. Örebro tingsrätt skickar det vidare till Göta hovrätt.

Prövningstillstånd i hovrätten

I hovrätten krävs prövningstillstånd. Det innebär att Göta hovrätt först tar ställning till om målet ska tas upp till prövning. Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att ta med allt du vill föra fram i överklagandet.

När får man prövningstillstånd?

Hovrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall:

1. Hovrätten bedömer att det finns anledning att tvivla på att tingsrätten har dömt rätt.
2. Hovrätten anser att det inte går att bedöma om tingsrätten har dömt rätt utan att ta upp målet.
3. Hovrätten behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
4. Hovrätten bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Det krävs också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid så har den andra parten också rätt att överklaga, även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

En part kan anslutningsöverklaga inom en extra vecka från det att överklagandetiden har gått ut. Ett anslutningsöverklagande måste alltså komma in inom 4 veckor från domens datum.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

1. Skriv Örebro tingsrätt och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha.
3. Förklara varför du tycker att hovrätten ska ge prövningstillstånd.
4. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet. Vill du ha nya förhör med någon som redan förhörts eller ny syn (till exempel besök på en plats), ska du berätta det och förklara varför. Tala också om ifall du vill att målsäganden ska komma personligen till en huvudförhandling.
5. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer. Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer. Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
6. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
7. Skicka eller lämna in överklagandet till Örebro tingsrätt. Tänk på att skicka det i god tid med hänsyn till postgången.

Vad händer sedan?

Örebro tingsrätt kontrollerar att överklagandet har kommit in i rätt tid. Om det har kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet har kommit in i tid skickar domstolen överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Göta hovrätt.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även Göta hovrätt skicka brev på det sättet.

Vill du veta mer?

Mer information finns på www.domstol.se. Ta kontakt med Örebro tingsrätt eller Göta hovrätt om du har frågor.

GÖTA HOVRÄTT
Avdelning 2
Rotel 23

AVRÄKNINGSUNDERLAG
2024-02-21
Jönköping

Aktbilaga 51
Mål nr B 4907-23

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelsetid 19970831-7855	Datum för dom/beslut 2024-02-21
Efternamn Martengård	Förnamn Carl Eric HENRIK

Personen har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad* i Sverige eller utomlands med anledning av brott som prövats i målet eller som påföljden avser. Frihetsberövandet har ägt rum under nedan angivna tider.

*på sätt som avses i 2 § lagen (2018:1250) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet (lämna tomt för ett frihetsberövande som pågår)

2023-10-12 2023-10-26	2023-10-14
--------------------------	------------

Samtidig verkställighet av påföljd i annat mål

- ☐ Kriminalvården har underrättat domstolen om att personen har påbörjat verkställighet eller har verkställt påföljd i annat mål under den tid som han eller hon varit berövad friheten (2–4 §§ förordning (2019:96) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande).

Tidigare frihetsberövanden av betydelse för avräkningen

- ☐ Domstolen har i avgörandet helt eller delvis undanröjt påföljden i tidigare dom, beslut eller strafföreläggande, och det finns uppgifter om frihetsberövanden i tidigare meddelade domar, beslut eller avräkningsunderlag som har betydelse för avräkningen.

Observera: När domstolen lämnar domen/beslutet eller domsbeviset till Kriminalvården ska i vissa fall tidigare domar/beslut med eventuella avräkningsunderlag och avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen bifogas, om det finns uppgifter där som har betydelse för avräkningen (3 § 4 och 27 § förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Mattias Sköld

.....
Underskrift

.....
Namnförtydligande

Dok.Id 460987

Postadress

Box 2223
550 02 Jönköping

Besöksadress

Hamngatan 11

Telefon

036-15 69 00

Telefax

E-post: gota.hovratt@dom.se
Webb: www.gotahovratt.se

Expeditionstid

måndag–fredag
08:00–16:00

Hur man överklagar hovrättens avgörande

Den som vill överklaga hovrättens avgörande ska göra det genom att skriva till Högsta domstolen. Överklagandet ska dock skickas eller lämnas till hovrätten.

Senaste tid för att överklaga

Överklagandet ska ha kommit in till hovrätten senast den dag som anges i slutet av hovrättens avgörande.

Beslut om häktning, restriktioner enligt 24 kap. 5 a § rättegångsbalken eller reseförbud får överklagas utan tidsbegränsning.

Om överklagandet har kommit in i rätt tid, skickar hovrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Högsta domstolen.

Prövningstillstånd i Högsta domstolen

Det krävs prövningstillstånd för att Högsta domstolen ska pröva ett överklagande. Högsta domstolen får meddela prövningstillstånd endast om

1. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av Högsta domstolen eller om
2. det finns synnerliga skäl till sådan prövning, så som att det finns grund för resning, att domvilla förekommit eller att målets utgång i hovrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Överklagandets innehåll

Överklagandet ska innehålla uppgifter om

1. klagandens namn, adress och telefonnummer,
2. det avgörande som överklagas (hovrättens namn och avdelning samt dag för avgörandet och målnummer),
3. den ändring i avgörandet som klaganden begär,
4. de skäl som klaganden vill ange för att avgörandet ska ändras,
5. de skäl som klaganden vill ange för att prövningstillstånd ska meddelas, samt
6. de bevis som klaganden åberopar och vad som ska bevisas med varje bevis.

Förenklad delgivning

Om målet överklagas kan Högsta domstolen använda förenklad delgivning vid utskick av handlingar i målet, under förutsättning att mottagaren där eller i någon tidigare instans har fått information om sådan delgivning.

Mer information

För information om rättegången i Högsta domstolen, se www.hogstodomstolen.se